

આત્મ સં. ૮૮ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૦૯
વિક્રમ સંવત ૨૦૩૯ કારતક

દીપોત્સવી અંક

પૃષ્ઠ ૪૩

લેખક : પં. પૂં આનન્દધનજી મહારાજ સાહેબ

મેરી તું મેરી તું કાહી ડરેરી, મેરી ।

હે ચેતન સમતા સુનિ આખર,

ઔર દેહ દિન જૂઠ લરેરી ॥ મેરી ॥ (૧)

આત્મા પોતાની સ્ત્રી સમતાની વિજ્ઞપ્તિ શ્રવણ કરીને તેને કહે છે, “ તું મારી ખરી સ્ત્રી છે હવે હું તારા પર કદી ક્રોધ કરનાર નથી. હે સમતા! તું શા માટે ડરે છે? આટલા દિવસ સુધી હું મમતાના ઘેર કૂતરાની પેઠે પડી રહ્યો હતો. તેની ઈર્ષ્યા વિદ્યાથી હું ભ્રમિત થયો હતો, પણ હવે ભગૃત થયો છું ”

ચેતન કહે છે, “ હે સમતા! આખર મમતા દોહ દિવસ લડીને થાકશે, હું તારાથી કદી દૂર થનાર નથી. એમ ખાત્રી ધારણ કર. ”

(અનુસંધાન ટાઈટલ પેજ ૨૬ ઉપર)

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સેવા-ભાવનગર

પુસ્તક : ૮૦]

નવેમ્બર : ૧૯૮૨

[અંક : ૧

અનુક્રમણિકા

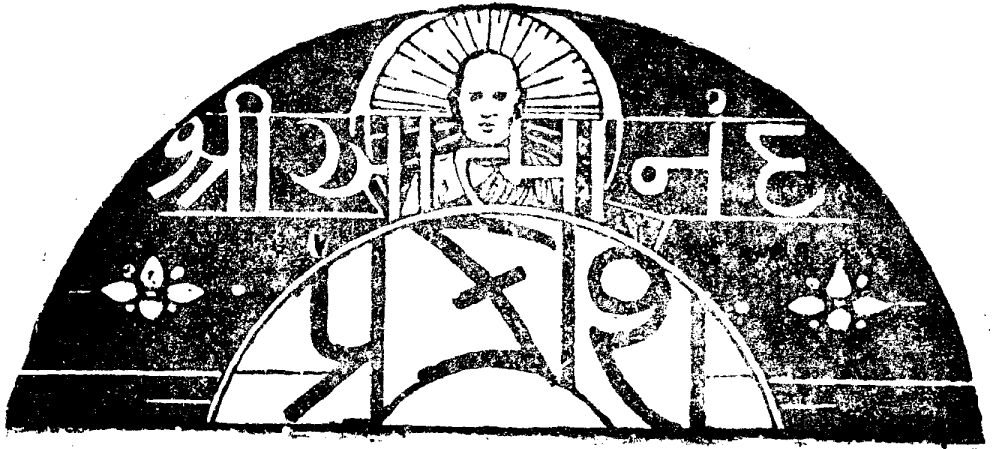
ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	નૂતન વર્ષાભિનંદન	અમરચંદ માવજી શાહ	૧
૨	નૂતનવર્ષના મંગલ પ્રભાતે	—	—
૩	ભગવાન-નેમનાથની અનુકંપા	અમરચંદ માવજી શાહ	૨
૪	આત્મા	પ. પૂ. આ. બુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજી	૬
૫	જો દીયા વહી મેરા	—	૭
૬	શાશ્વત આત્મ જ્યોતિ	—	૮
૭	પરસ્પર કડીઓ જોડતાં શીખીએ	પ. પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રશેખરવિજયજી મ.	૯
૮	મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન	રતિલાલ માણેકચંદ શાહ	૧૦
૯	તેરા સો એક	પ. પૂ. આ. શ્રી વિદ્યાસાગરજી	૧૨
૧૦	પ્રકાશ-સુવાસ-સંગીત	શ્રી પ્રિયદર્શન	૧૩
૧૧	મોક્ષ જોઈએ છે ને	ભદ્રગુપ્તવિજયજી ગણી.	૧૫
૧૨	જયકે સંવાણું સાસણું	—	૧૭
૧૩	સમાચાર	—	૨૬

આ....ભા....ર

શ્રી ઊંઝા કાર્મસી લિમિટેડના માલિક સ્વ. શેઠશ્રી ભોગીલાલ નગીનદાસભાઈ તરફથી ઘણા વર્ષોથી પંચાંગ લેટ મોકલવામાં આવે છે. આ વર્ષે પણ સંવત ૨૦૩૬ના સાલના કાર્તિકી જૈન પંચાંગ સભાના અધ્યક્ષોને લેટ આપવા મોકલેલ છે, તે માટે અમે આભાર વ્યક્ત કરીએ છીએ.

ધનામ વહેયણી

દર વર્ષની માફક આ વર્ષે પણ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી એસ. એસ. સી. પ્રથમ તથા સંસ્કૃત પ્રથમનાં ધનામે શ્રી હીરાભાઈ ભાણજીનાં વરદ હસ્તે આપવામાં આવેલ.

તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૦]

વિ. સં. ૨૦૩૯

કારતક : નવેમ્બર-૧૯૮૨

[અંક : ૧]

નૂતન વર્ષાભિનંદન

(ઝુલણા છંદ)

નૂતન વર્ષની મંગળ ભાવના, સકળ વિશ્વનું કલ્યાણ થાય
તન-મન-ધનની સર્વ સમૃદ્ધિ, પામો સર્વ જીવન સમુદાય -૧

નયનમાં ભરી અમીદષ્ટિથી, સૌની ચિત્ત પ્રસન્નતા થાય,
વર્ષ નૂતનમાં અભ્યુદય થઈ, આનંદ પ્રેમ શાંતિ રેલાય -૨

રત્ન સમ માનવ જીવનમાં, સત્ય-ન્યાય-નીતિથી સદાય,
સાનિધ્ય-ધર્મ-અર્થ-કામથી, મોક્ષ પથે પુરૂષાર્થ કરાય. -૩

મિત્ર ભિન્ન દેશોના માનવ, સર્વ આપણા મિત્ર ગણાય,
નંદનવન સમ જીવન બાગમાં, સુખ શાંતિથી જીવો સદાય. -૪

દયા-અહિંસા કરુણા દષ્ટિ, કલ્યાણકારી ધર્મ ગણાય,
નમ્રતા-સરળતા સતોષ ભાવથી, અમર જીવન જીવો સદાય -૫

—અમરચંદ માવજી શાહ

નૂતન વર્ષના મંગલ પ્રભાતે

‘શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ’ માસિક સહસ્ત્ર દલ કમળ સમ વિકસિત, આત્મજ્ઞાનની પમરાટ પ્રસરાવતું, સદ્ગુણ અર્થે અમૃતસમ પાન કરાવતું, આત્મવિકાસ માટે એક પછી એક સોપાન સર કરવામાં સહાયરૂપ બનતું, સુકૃત્યોને અનુમોદનાના પુષ્પોથી વધાવતું, જ્ઞાન-આરાધના માટે સર્વોત્તમ તક આપતું, સમયના ખળખળ નાદ સાથે તાલ મેળવતું, પ્રગતિના પંથે નિશ્ચિત કદમ સાથે ધપી રહ્યું છે. “ઉચ્ચતમ જીવન અને જીવન સાર્થકતા સાંપડો” -તેવા શુભ આશિષની હઠાણ વાચકવૃન્દ્રને અર્પે છે.

માસિકમાં વિદ્વાન પુરુષોના લેખો, મહા-પુરુષોના ચરિત્રો, જૈન શાસનના જ્ઞાન રૂપ અમૂલ્ય ખજાનાઓ રચુ કરી વાચન રસાસ્વાદને તૃપ્ત કરવામાં અમૂલ્ય ફાળો અર્પે છે. આત્માને આનંદિત બનાવી, આત્માના અધિકાર દૂર કરી પ્રકાશ રેલાવી નામની સાર્થકતા કરે છે. તેથી અમે માસિકને પ્રશંસાના પુષ્પોથી આ મંગળ પ્રભાતે વધાવીએ છીએ, એટલું જ નહિ દરેક વાચક અને સભાના આજીવન સભ્ય મુક્ત કંઠે પ્રશંસા કરે છે એજ તેની સેવાનો પુરસ્કાર છે.

પૂર્વચાર્યોના સિદ્ધ હસ્તે લખાયેલ સ્તવનો સંસ્કૃત શ્લોકો, સત્ય ઘટનાઓ, ચિંતન કળિકાઓ ભક્તિ સભર કાવ્યો-વગેરે વિધવિધ વાનગીઓના રસભાળ દ્વારા જૈન શાસનની સેવા કરતા કરતા નીજનું નામ “પ્રકાશ” ઉજાવળ કરે છે, તે અંગે રસમય અને અસરકારક લેખોની પસંદગી કરવા બદલ અનેક અભિનંદન પત્રો મળ્યા છે,

‘પ્રકાશ’ની રોશનીમાં તપસ્વી લાઈ-બહેનોના તપ, અનુષ્ઠાનોનું વર્ણન, દાન પ્રવાહના ઝરણાં

અગમગતા અને છે તે જોઈ અમારાં હૃદય આનંદ અનુભવે છે.

જીવનપાયાને નક્કર બનાવનાર કથાનકો, કાવ્યો, જૈન ધર્મના આચાર વિચાર પરના નૂતન શેલીમાં લખાતા લેખો માટે વિદ્વાન લેખકોને અમારી નમ્ર વિનંતિ છે કે તેઓ સમયે સમયે અમને સારા લેખો મોકલીને આભારી કરે.

આ સંસ્થાનું મહત્વનું કાર્ય જૂના સંસ્કૃત કે માગધી ભાષામાં લખાયેલ પુસ્તકોનું ભાષાંતર કરાવી, છપાવી જૈન જનતા સમક્ષ મૂકવું. તે ધ્યેયના ફળશ્રુતિ રૂપ ‘શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર’નો પ્રથમ ભાગ પ્રકટ કરવામાં આવ્યો છે. વિશેષ આનંદ તો એ બાબતનો છે કે આ પુસ્તક આજીવન સભ્યોને ભેટ તરીકે આપવામાં આવ્યું છે. બીજો ભાગ છાપકામ પૂર્ણ થતાં, સમારોહ સાથે પ્રકટ કરવાની અભિલાષા ધરાવીએ છીએ. શ્રી શ્રીપાળ રાજાનો રાસની બીજી આવૃત્તિ છપાવવામાં આવી છે.

આ સંસ્થાના સંસ્કૃત તથા માગધી ભાષાના પુસ્તકોનો લાભ સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબો લે છે. અભ્યાસ તેમજ વ્યાખ્યાનમાં તેમનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

આ સંસ્થા પોતાના જ મકાનમાં બાહર લાઈબ્રેરી ચલાવે છે અનેક વ્યક્તિઓ સારો એવો લાભ લે છે. પુસ્તકોના લાભ મેળવવા માટે વાર્ષિક રૂ. ૨ રૂ. રાખેલ છે. પરિણામે જૈન તથા જૈનેતર લાઈ બહેનો સારો લાભ લે છે.

જૈન વિદ્યાર્થીઓ અભ્યાસમાં સારા ગુણ મેળવી ઉત્તીર્ણ થાય તે માટે સંસ્થા તરફથી શ્રેષ્ઠ

વિદ્યાર્થીઓને ઇનામ પણ આપવામાં આવે છે. એસ. એસ. ગ્રી. પરીક્ષામાં પાસ થઈ આગળ અભ્યાસ કરનાર ભાઈ બહેનોને આ વર્ષે રૂ. ૩૦૦૦ની શિષ્યવૃત્તિ આપી છે. જેથી જરૂરિયાતવાળા વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસમાં વિક્ષેપ ન પડે. દિન-પતિદિન મોંઘવારીનો આંક આગળ ધપતો રહે છે તેથી ઉચ્ચતર શ્રેણીમાં અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થી ભાઈઓ તથા બહેનોની શિષ્ય-વૃત્તિ માટે માંગ વધી છે, તેથી સારી સંખ્યામાં વિદ્યાર્થી ભાઈઓ અને બહેનોને સંસ્થા સહાય-રૂપ બની શકે તેવી પરિસ્થિતિ સર્જવા પેટ્રન સાહેબો તથા આજીવન સભ્યોને અમારી નમ્ર વિનંતિ છે. આશા છે કે આ જ્ઞાન-દાન સમાન પ્રવૃત્તિને આવકારી શક્તિ મુજબ દાન આપી તેઓ પ્રવૃત્તિને વેગવાન બનાવશે.

દર વર્ષે આ સંસ્થા પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ સાહેબ શ્રી વિજયાનંદસૂરિશ્વરજીની જન્મ જયંતિ ચૈત્ર સુદી ૧ના રોજ પાલીતાણા મુકામે ઉજવે છે. સાધુ-સાધ્વીની ભક્તિનો અપૂર્વ લાભ તેમજ પૂજનો લાભ તે દિવસે સંસ્થા મેળવે છે.

ઉપરાંત આ સભાની વર્ષગાંઠ જેડ શુદ્ધ ૮ના રોજ તળાવ તીર્થે ઉજવાય છે. ત્યાં પૂજા વગેરેનો લાભ મેળવી ધન્યતા અનુભવે છે.

શુરભક્તિ નિમિત્તે માગશર વદી ૬ તથા આસો સુદી ૧૦ના રોજ સંસ્થા તરફથી સારા સંગીતકારોની સુરાવદી સાથે પૂજા ભણાવવામાં આવે છે, તેમજ પ્રભાવના પણ થાય છે.

નૂતન વર્ષના પુનિત પ્રભાતે સંસ્થાના સભ્યો રનેહમિલનમાં હાજરી આપી પરસ્પર રનેહ ભાવનાની વૃદ્ધિ માટે નૂતન વર્ષાભિનંદન અર્પી, શુભેચ્છાના રસપાન પીરસી, ધન્યતા અનુભવે છે.

જે જે લેખકો કે લેખિકાઓએ પોતાને મળેલ જ્ઞાન સમૃદ્ધિનો અનેરો લાભ આ માસિક દ્વારા આપેલ છે એ સર્વને અભિનંદન અર્પતાં ધન્યતા

અનુભવે છે.

છપાઈ તેમજ કાગળની અસાધારણ મોંઘવારી વચ્ચે પણ માસિકનું નાવ અસ્ખલિત પણે ચાલ્યું જાય છે, જે પરમ પૂજ્ય સ્વ. આચાર્યશ્રી વિજયાનંદસૂરિશ્વરજી મહારાજ, સ્વ. પ્રવર્તક શ્રી ક્રાંતિવિજયજી મહારાજ, પૂજ્ય શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા પૂ. આગમ પ્રભાકર શ્રુતશીલ-વારિધિ મુનિ ભગવંત પુણ્યવિજયજી મહારાજના આશીર્વાદનું ફળ છે. તેઓ સર્વેનું સ્મરણ કરી, આ મંડળદિને હૃદયપૂર્વક વંદન કરીએ છીએ.

આ પ્રસંગે તમામ પેટ્રન સાહેબો, આજીવન સભ્યો, સંસ્થાના સભ્યો અને હિતેચ્છુઓને શુભેચ્છા પાઠવીએ છીએ.

સંસ્થા પ્રગતિના સોપાન સર કરી ઉન્નતિના શિખરે પહોંચે તે માટે અવિરત પ્રયત્નો દ્વારા સાથ સહકાર આપવા નમ્ર વિનંતિ કરીએ છીએ, જે નામી અનામી વ્યક્તિઓએ સંસ્થાના ઉત્કર્ષ માટે સેવા આપી છે તેમનો હાર્દિક આભાર માનીએ છીએ.

ગત વર્ષે સંસ્થાએ ‘હું’ ને મારી બા’ છપાવ્યું અને આજીવન સભ્યો તથા પેટ્રન સાહેબોને ભેટ રૂપે આપ્યું. સંસ્થાએ સુમતિનાથ ચરિત્ર છપાવ્યું. તેનો ઉદ્ઘાટન સમારંભ પણ યશ કલગી મેળવી ગયો. આ પુસ્તક પણ આજીવન સભ્યો તથા પેટ્રન સાહેબોને ભેટ રૂપે સંસ્થાએ આપ્યું.

૫૦ પૂ. જંબૂવિજયજી મહારાજ સાહેબની કૃપાદક્ષિ અને તેમની શુભ પ્રેરણા, તેમજ સંસ્થા ચમકતી-તેજસ્વી બને તેવા અંતરના આશીર્વાદ વરસાવતા રહે છે. ૫૦ પૂ. મહારાજ સાહેબ વ્રજસેન મુનિશ્રીની જહેમતથી સાકાર પામેલું ૫૦ પૂ. હેમચંદ્રસૂરિ રચિત પ્રાકૃતિ વ્યાકરણ તૈયાર થઈ ગયું છે. તે પુસ્તક પૂ. સાધુ મહારાજ સાહેબો તથા સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબોને ભેટ

આપેલ છે, ૫૦ પૂઠ વ્રજસેન મહારાજ સાહેબે આ પ્રકાશનનું કાર્ય સોંપી અમને ઉપકૃત કર્યા છે. હજી તેમનું આવાજ પ્રકારનું વિશિષ્ટ માહિતી સભર પુસ્તક આ સંસ્થા દ્વારા જ ટૂંક સમયમાં બહાર પડશે.

દ્વાદશાર નયચક્રમ-ભાગ ૧-૨ (સંપાદક પ. પૂઠ જખુવિજયજી મહારાજ સાહેબ) સંસ્થા દ્વારા બહાર પડી ચૂક્યો છે. જેમની માંગ બાપાન, અમેરિકા, ઓસ્ટ્રેલિયા વગેરેના વિદ્વાનો કરે છે, તેઓ સહુ ત્રીજા ભાગની રાહ જોઈ રહ્યાં છે તે કાર્ય પણ સવેળા પતે તેવા પ્રયત્નો સંસ્થાએ જારી રાખ્યા છે. સંસ્થાના આ પુનિત કાર્યમાં શાસનદેવ સહાય અર્પે એવી પ્રાર્થના.

પ. પૂઠ આચાર્ય ભગવંતો, પ. પૂઠ મહારાજ સાહેબો. પ્રખ્યાત લેખકો-શ્રી બેચન્દાસ પંડિત, શ્રી કુમારયાજી દેસાઈ પ્રાધ્યાપક સાહેબ, શ્રીમાન રતિભાઈ માણિકચંદ તથા રમેશભાઈ ગાલા, અમરચંદભાઈ માવજી, રાયચંદભાઈ મગનલાલ શાહ આત્માનંદ પ્રકાશ માટે લેખો મોકલે છે અને ઉપકૃત કરે છે, તે બદલ તેઓ પ્રત્યે ભક્તિ-વંદન ભાવ દર્શાવીએ છીએ.

ઘોઘપણ સંસ્થા કાર્યવાહકોની શુભ નિષ્ઠાપર નિર્ભર રહે છે તેમાં બે મત નથી. અનેકવિધ કાર્યો હાથ ધરતાં પહેલાં અન્યનો ટેકો, સાથ-

સહકાર અનિવાર્ય રીતે મેળવવો પડે છે. સદ્-ભાગ્યે આ સંસ્થાને શ્રીમાન રાયચંદભાઈ મગનલાલ શાહનો સારો એવો સહકાર ને સેવા સાંપડ્યા છે. ગત વર્ષમાં તેમના દાગ પાંચ માનનીય શ્રેણીવર્થ પેટ્રન બન્યા છે તેમની સેવાની અનુમોદનાની તક અત્રે અમે લખીએ છીએ.

જ્ઞાનની સંસ્થાએ પ્રચાર અર્થે શક્ય તેટલી જહેમત ઉઠાવી જ જોઈએ તેથી સંસ્થાએ સંસ્કૃત વર્ગો (S S. C.) માટે શરૂ કર્યા હતા.

શાસનદેવની કૃપા દ્વારા આ નૂતન વર્ષ સંસ્થાને અનેરી સિદ્ધિ કરવાની તક આપે તેવી અભિલાષા.

સંસ્થા વિકાસમાં આપ સહુ શુભેચ્છકો. પેટ્રન સાહેબો, આજીવન સભ્યો સહકાર આપી કાર્યવાહકોને ઉપકૃત કરશો એવી હાર્દિક ભાવના.

૧ હીરાલાલ ભાણુભાઈ શાહ
પ્રમુખશ્રી B S. C.

૨ પોપટલાલ રવજીભાઈ સહોત
B A. B. T.

ઉપ પ્રમુખશ્રી અને તંત્રીશ્રી
જૈન આત્માનંદ પ્રકાશ

આત્મ કલ્યાણ અર્થે પૂજા ભણાવવામાં આવી

આચાર્ય શ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજની સ્વર્ગારોહણ તિથિ અંગે શુભમંત્રિત નિમિત્તે તથા આ સભાના ભૂતપૂર્વ ઉપપ્રમુખ સ્વ શેઠ કૃતોદયચંદ અવેરભાઈ શાહની જન્મ તિથિ હોવાથી તેમના પુત્ર ભાઈ હિંમતલાલ તરફથી સ્વર્ગસ્થના આત્મકલ્યાણ અર્થે ભાવનગર જૈન આત્માનંદ સભાના લાઈબ્રેરી હોલમાં સં. ૨૦૩૮ના બીજા આસો સુદ ૧૦ ગુધવારના રોજ શ્રી પંચકલ્યાણકની પૂજા ભણાવવામાં આવી અને પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી.

ક્ષમા ચાચના

આ માસિક અંકમાં કેઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ, મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વચસા, કવસા મિચ્છામિ દુઃકરમ્

ભગવાન--નેમનાથની અનુકંપા

(રાગ: બગને બહવા —)

નેમનાથ

સારથી ! સારથી ! કરુણ પોકારશે ?
પ્રાણિઓ કેમ આકંઠ કરતા ?
કેમ પુર્યા અહિં, પ્રાણિ નિર્દોષ આ;
વનમહી મોજથી જોડ ચરતા. ૧

સારથી —

બહવી બનની સરભરા કાળે એ;
પ્રાણિની કરલ કાળે પુર્યા છે;
આપના લક્ષના હર્ષ ઉલ્લાસ મહી;
પ્રાણિઓ દુઃખથી પ્રાણુદે છે: ૨

નેમનાથ

લક્ષની મોજમાં કતલ નિર્દોષની;
ધિક ! છે મુજને લક્ષ કરવા,
ધિક ! છે ધિક ! સંસાર નો;
પુર વૈરાગ્યના અંતરવહેતા. ૩

વનચરો—

વિનવતા હોય બાણે, વદન દીન કરી,
નેમ ! રક્ષા કરોને અમારી,
દષ્ટિ ટગમગ કરી મૃગ જોઈ રહ્યા;
છુટવા પાંજરે ડોક તાણી — ૪

અભયદાન—

રથ થકી ઉતરી, આરણ્ય ખોલીને;
પ્રાણિ છુટા કર્યા પાંજરેથી;
બીકથી ઝુરતા, પણ હવે કુદતા;
પ્રાણિયો ભાગતા હર્ષે એથી— ૫

નેમનાથ—

રથ હવે ફેરવો, ગિરનારે ચલો;
ચિત્ત વૈરાગ્ય રંગે રંગાયુ;

સેંકડો જીવને અભયદાન મળ્યું
લક્ષ નિમિત્ત તેથી છે ફળીયું— ૬

સારથી—

નેમજી ! શું કહો ? લક્ષ છે આજના;
આપની રાહ રાજુલ જીએ;
એમ નહિ જઈ શકો, લક્ષ ખંડિત કરી;
બહવી બનની લાજ બાંધે— ૭

નેમનાથ—

હાંક તું સારથી ! રથ ગિરનાર બાણી;
મુક્તિ રમણી તણો કર શ્રેહીશું;
કુર નિષ્કુર આ જગતમાં કેમ રહું ?
તેથી રાજુલનો સંગ તજશું. ૮

રાજુલ—

સંભળ્યું રાજુલે, નેમ નાસી ગયા;
કરુણ આકંઠથી ભવન ગજવે;
ક્યાં ગયા ? ક્યાં ગયા ? એમ પોકારતી;
નવભવ પ્રેમના તાર જગવે— ૯

નેમનાથ—

સહસ્રાવનમાં જઈ, દિક્ષા સ્વયંલઈ;
જ્ઞાન કેવળ તણી જ્યોત જગવે;
વિશ્વ પ્રેમ થકી, જીવન પૂર્ણ કરી;
નેમજી મુક્તિપૂરી સિધાવે— ૧૦

રાજુલ—

નેમને શોધતી ડુંગરે ડુંગરે;
નેમના પ્રેમને પ્રાપ્ત કરવા;
તેમનો પંથ હવે, થાય રાજુલ તણો;
ત્યાંજ દિક્ષા લઈ 'અમર' બનવા— ૧૧

રચયિતા--અમરચંદ-ભાવજી શાહ

નવેમ્બર]

[૫

આત્મા

લે. પ. પૂ. આચાર્ય બુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજી

કેટલાક મનુષ્યો ઇન્દ્રિયોને આત્મા માને છે પણ જે આહુય ઇન્દ્રિયો છે તે આત્મા નથી. જ્યારે આત્મા શરીરમાંથી ચાલ્યા ગય છે ત્યારે આત્માનો જ્ઞાનાદિ ક્ષયોપશમ પણ આત્માની સાથે ગય છે. તેથી આહુય ઇન્દ્રિયો જે ફક્ત આકારવળા છે તે કંઈપણ કરી શકતી નથી.

મન પણ આત્મા નથી. મનથી જિજ્ઞાસુ આત્મા છે. મનના એ પ્રકાર છે-અંક દ્રવ્યમન અને બીજું જાવ મન, દ્રવ્યમન પુદ્ગલમય છે-અર્થાત મનોવર્ગજ્ઞાને દ્રવ્યમન કહે છે. જાવમન છે તે વિચારરૂપ છે. તે આત્માને ક્ષયોપશમિક જ્ઞાનગુણ છે. તેથી જાવમન છે તે આત્માના ગુણરૂપ સિદ્ધ થાય છે. મનો વર્ગજ્ઞામાં અનંત પરમાણુઓ ભરાય છે. કેટલાક પરમાણુઓ ખરે છે. કેટલાક નવા પરમાણુઓ આવે છે. દ્રવ્ય મન જડ હોવાથી કશું સમજી શકતું નથી. માટે દ્રવ્ય તે આત્મા નથી. દ્રવ્યમનમાં પરમાણુઓનો જથ્થો હોય છે. જાવમન જ્ઞાનરૂપ હોવાથી તેમાં પરમાણુનો જથ્થો નથી.

મનો વર્ગજ્ઞાની શુભા શુભતાનો આધાર શુભાશુભ વિચાર ઉપર છે. જે લોકો આત્મધ્યાન અને રોદધ્યાનમાં પ્રવ્રત્તિ કરે છે. તેઓની મનોવર્ગજ્ઞા ખરાબ હોય છે.

નૈયામિક અને વૈદન્ટદર્શન પણ કેટલેક અંશે મનથી જિજ્ઞાસુ આત્મા કહે છે.

તે પ્રમાણે વાણી પણ આત્મા નથી તેમજ જડપણથી રહિર પણ આત્મા નથી. શબ્દ પુદ્ગલ પરમાણુઓનો અનેલો છે.

શબ્દ અંધકાર, ઉદ્યોત, પ્રભા, જ્વાલા, તંપ વર્ણ, ગંધ, રસને સ્પર્શ-એ સર્વ પુદ્ગલના લક્ષણો છે, અનંતા અનંત પરમાણુઓની શબ્દવર્ગજ્ઞા અનેલી છે. તેથી તે જડ છે. જડ હોવાથી તે ચેતન નથી.

આત્મા કયાં રહે છે ?

અસંખ્ય પ્રદેશો વડે આત્મવ્યક્તિ કહેવાય છે.

કર્મના યોગે દેહ વ્યાપી ચાર ગતિમાં છે. જ્યારે કેવલ જ્ઞાન થાય છે ત્યારે કેવલજ્ઞાન ભાવ વડે સર્વ વ્યાપક ઇચ્છાય છે.

આત્માન અસંખ્યાત પ્રદેશ છે. તે અરૂપી છે. કર્મના યોગે આત્મા દેહમાં વ્યાપીને રહે છે. કુંધુઆના શરીરમાં તેમજ હરિતના ભવમાં હરિત જ્યેષ્ઠ શરીરમાં અસંખ્ય પ્રદેશો વડે વ્યાપીને રહે છે, દેવગતિ મનુષ્યગતિ, તિર્થંગગતિ, નરકગતિમાં જ્યાં સુધી આત્મા રહે છે ત્યાં સુધી અસંખ્યાત પ્રદેશો વડે દેહ વ્યાપી છે. જ્યારે કેવલજ્ઞાન થાય છે ત્યારે આત્મામાં લોકલોક સર્વનો ભાસ થાય છે માટે સર્વ વ્યાપક આત્મા, જ્ઞાનની અપેક્ષા એ છે. આત્મા વ્યક્તિથી શરીરને વ્યાપી રહે છે, માટે વ્યાપ્ય કહેવાય છે. જ્ઞાનમાં સર્વ ભાસે છે. તેની અપેક્ષાએ વ્યાપક કહેવાય છે.

આત્મરૂપ ઇશ્વરે આ શરીરરૂપ જગત બનાવ્યું છે. માટે આત્મા તે **બ્રહ્મ** કહેવાય છે.

x x x

આત્મરૂપ ઇશ્વર આ દેહરૂપ શરીરનું પ્રતિપાલન કરે છે માટે તે વિંણુ કહેવાય છે,

આત્મરૂપ ઇશ્વર આ દેહરૂપ જગતની આયુષ્યની મર્યાદાએ સંહાર કરે છે, માટે તે મહાદેવ ગણાય છે.

આમ અપેક્ષાએ બ્રહ્મ, વિંણુ અને મહેશ્વરજી પણ આત્મામાં ઘટે છે.

આત્મરૂપ ઇશ્વરજી આ દેહરૂપ સુષ્ટિનો ઉત્પત્ત કર્તા છે, તેમાં રહી સુખ દુઃખ ભોગવે છે. આત્મરૂપ ઇશ્વર આ શરીરમાં રહી રૂતિયોરૂપ ગોપિકાઓની સાથે અનેક પ્રકારની શાતા અને અશાતા યોગ ક્રીડા કરે છે. માટે તે કૃપણ કહેવાય છે. આત્મરૂપ ઇશ્વરની અનંત શક્તિ છે. માટે તે અનંત શક્તિમાન કહેવાય છે. આત્મરૂપ ઇશ્વર ઇન્દ્રિયોને છતી જ્યારે કેવલજ્ઞાન પામે છે ત્યારે તે સિદ્ધ બુદ્ધ કહેવાય છે આત્મરૂપ ઇશ્વર કર્મના યોગે જે જે ગતિમાં અવતાર લે છે ત્યાં તે તેવો કહેવાય છે. આત્મરૂપ ઇશ્વર જ્યારે સર્વ કર્મના ક્ષય કરે છે ત્યારે તે ફરીથી અવતાર લેતો નથી. જ્યાં સુધી કર્મ સંબંધ બુદ્ધ છે. ત્યાં સુધી આત્મરૂપ ઇશ્વર અવતાર ધારણ કરે છે.

જો દિયા વહી મેરા — ધર્મ મિત્ર

ઠંદોર નિવસી શેઠ હુકમીચંદ્ર જૈન અપાર સંપત્તિના માલિક હતા. તેઓ ‘કોટન કીંગ’ કહેવાતા.

એકવાર કોઈ બીમારીથી પધારીમાં પડ્યા હતા અતિમ વખતી અપેક્ષા થવા લાગી. આ સમયે તેમના કોઈ મિત્ર મળવા આવ્યા. વાત વાતમાં તેમણે પૂછ્યું, “આપની પાસે કરોડો રૂ. ની મિલ્કત હશે. તેનું વિલ કર્યું કે નહિ ?” શેઠે કહ્યું, “મારી પાસે ફક્ત ૧૧ લાખ રૂ. છે” મિત્રે કહ્યું, “આપ કેવી વાત કરો છો ? આ શિશમહેત્તમાં આપ રહેો છો તેજ લાખો રૂ. નો હશે કરોડો રૂ. નો હિસાબ આપ લાખોમાં કેમ ગણાવો છો ?”

શેઠે કહ્યું, “ભાઈ મેં આજ સુધી ગ્રંટસા રૂપિયા પરોપકારમાં ખર્ચ્યા છે તેજ મારા છે કેમકે તે પર-લોકમાં જમા થઈ ગયા છે. બાકીની સંપત્તિ અહિંજ રહેવાની છે. તેને હું મારી સંપત્તિ કહી રીતે કહી શકું ? જેટલો લક્ષ્મીને સહિષ્ણુઓ કર્યો છે તેજ મારી છે. આપ નહિ.”

નસીબ આડે પાંદડું

ગુજરાતની સુપ્રસિદ્ધ નગરી કર્ણાવતી. આલ્હવિકાના આશાના સહારે પુનિત પગલાં પડ્યાં શહેરમાં. ગરીબોની ઓળે હતો શિરપર પણ હૈયે વરસે હતો ધર્મ શ્રી જિતેશ્વરના દર્શન કર્યા પછી પ્રાંગણમાં રહેલ આંકડા ઉપર બેઠો. વિચારધારા વમળો લેતો હતો. શું કરવું ? ક્યાં જવું ? અઃશરો મળશે ખરો ? ધર્મમાં શ્રદ્ધા અનેરી હોવાથી દુઃખમાં પણ હૈયાવરાળ ન હતી.

કર્મવિપાક કરવટ બદલવાની તૈયારી કરતો હતો. તેથીજ એક શ્રાવિકા બહેન ત્યાંથી પસાર થયા. જોયા તેમણે વિચારઘસત વણિકને. વિચાર્યું કે જરૂર આફતમાં સપડાયેલ કોઈ સ્વામીયંધુ છે. પાસે આવી પૂછ્યું, “ભાઈ ! આપ કોણ છો ? આપનું નામ શું છે ?”

વણિકે કહ્યું “બહેન ! મારું નામ ઉદો મારવાડનો વતની છું ધર્મે જૈન છું અહીં આલ્હવિકાના હેતુથી

આવ્યો છું અહીં નથી કોઈ ઓળખાણ કે નથી કોઈ સગાસંબંધી ક્યાં જવું તેની ગડમથલમાં છું !

સાંભળતાંજ લાછીબેનનું પરોપકારી હૈયું બોલી ઉઠ્યું, ભાઈ ! શા માટે ચિંતા કરો છો ? મારે ત્યાં આવો શું બહેનને ઘેર આવવામાં ભાઈને સંદેશ થાય ખરો ? ઉદોએ કહ્યું, “બહેન ! હું એકલો નથી. બાળ ખર્ચ્યા સાથે છે તેઓ પાદર બેઠા છે હું આલ્હવિકાની શોધમાં અહિં આવ્યો છું.”

લાછી બહેને કહ્યું, ભાઈ ! જરાય ચિંતા નહીં. મારા ઘરની પાસેજ એક મકાન ખાલી છે. તમે કુટુંબ સાથે ત્યાં રહો ધીમે ધીમે વ્યવસ્થા થઈ રહેશે. બાળી ભત્રીજાઓ અને ભત્રીજીઓ સાથે હોય તેનાથી વધુ રકું શું ?

હૃદય-ભાવનાના ચમત્કાર અને આકર્ષણ અનેરા છે ઉદોની ચિંતા શમી ગઈ બંને કે સામે કોઈ કલ્પતરૂં ન હોય ! પરિસ્થિતિ પલટાતી લાગી. તેમજ લાછી બેનની ઉદારતા નિહાળી, હર્ષાશ્રુ ટપકી પડ્યાં.

લાછીબેનના સ્નેહભર્યા આમંત્રણથી કુટુંબ સાથે અલગ મકાનમાં વાસ કર્યો પ્રમાણિકતાથી ધીની વેપાર શરૂ કર્યો સખત મહેનત અને નિષ્ઠાથી વેપાર વધ્યો. બે પૈસા થતાં, જુનું મકાન લાછીબેનની પરવાનગી લઈ નવું બનાવવું શરૂ કર્યું. મકાનનો પાયો બોલતા સુવર્ણ મુદ્રા ભરેલ ચર મળ્યા. તરતજ લાછીબેનને બોલાવી લાગ્યો અને ચર સમર્પણ કર્યાં.

લાછી બહેન નિઃસ્વહી હતા. તેમણે કહ્યું, “ભાઈ ! આ મકાન મેં તમને આપી દીધું છે તેમાંથી નીકળેલ ધન પર મારો અધિકાર રહેતો નથી. આ તો તમારા નસીબનું છે માટે તમેજ રાખો.”

ઉદોએ ખૂબ આગ્રહ કર્યો પણ લાછીબેન એકના બે થયા નહિ

પોતાની કુશાગ્ર બુદ્ધિ, સખત શ્રમ, પ્રમાણિકતા દ્વારા ઉદોની પ્રતિષ્ઠા વધતી ચાલી નાની શી સહાય અને હાર્દિક સહાનુભૂતિ કેવો ચમત્કાર સર્જે છે ? ઉદોની બુદ્ધિ ચમકવા લાગી ઠેર ઠેર પ્રશંસા થવા લાગી તે વખતના ગુજરાતના રાજવી સિદ્ધરાજ જયસિંહને કાને

શાસ્ત્રવત આત્મ જ્યોતિ

શ્રી અહર્હ ગીતા

શ્રી ગૌતમસ્વામીએ જગવાન મહાવીરને પૂછ્યું, “હે જગવાન ! અનાદિ સિદ્ધ અરિહંત પદની ધારક આત્મજ્યોતિને કેવી રીતે પ્રકટ કરી શકાય ?”

પૂર્વ જગવાને ધીર ગંભીર વાણીમાં જવાબ આપ્યો, કે આત્માનું લક્ષણ જ્ઞાન છે. આ જ્ઞાનના જોર પર આત્મા મોહરૂપી અજ્ઞાન-અધિકારથી મુક્ત બને છે. આ જ્ઞાન આત્મજ્યોતિનું પ્રકાશક છે-તેને કેવળ જ્ઞાન કહે છે જ્ઞાન-અભ્યાસમાં સદગુરુઓના ઉપદેશનું શ્રવણ અને મનન પૂર્ણ સહાયરૂપ છે.

સર્વપ્રથમ દુનિયામાં લોકો પોતાના આગકેને વિદ્યાભ્યાસ કરાવે છે વિદ્યાના બળપરજ સંસારમાં હોય અને ઉપાદેય સ્વરૂપી વિવેકી દષ્ટિ ઉદ્ભવે છે. શસ્ત્રપાઠી નહિ પણ મોહથી મુક્ત બનેલ જ્ઞાની છે અન્ય ધુર્ત છે આ દુર્લભ માનવ જીવનમાં સદ્જ્ઞાનનું મહત્ત્વ પૂર્ણ છે આ સદ્જ્ઞાનમાં સર્વોત્તમ છે કેવળજ્ઞાન આ કેવળજ્ઞાનથી આત્મા સર્વશ તેમજ સમ્યક્દષ્ટિ હોય છે આને આત્મ-જ્યોતિનો પ્રકાશ કહે છે.

મનોજયનો ઉપાય

શ્રી ગૌતમ સ્વામીએ વીર જગવાનને પૂછ્યું કે આયુર્વેદ શાસ્ત્રમાં ઈંગલા પિંગલા-આદિ નાડિયોથી તથા જ્યોતિષ શાસ્ત્રમાં દશ નાડિયોથી જૂત, ભાવીને જાણી શકાય છે તો મનથી પણ જૂત-ભાવીને કેવી રીતે જાણી શકાય ?

જગવાને ઉત્તર આપ્યો નાભિ મંડળમાં સ્થિત નાડિયોના સમૂહ મનઃચક્રને સંચાલિત કરતા હોય છે પ્રાણાયામ અને ધ્યાનથી તથા આત્મભાવનાથી મનને બ્રહ્મદારમાં લીન કરવામાં આવે છે શરીરમાં જ્યારે વાતોદ્રેક હોય છે ત્યારે ચિત્તમાં મલીનતા અને બળતી વ્યાપ્તિ હોય છે પિત્તોદ્રયથી શરીરમાં સંચલતા ઉત્પન્ન

થાય છે અને સાહસદિ ભાવ ઉદ્ભવે છે. અષ્ટકર્મ આવરણોથી શરીરમાં વાત, પિત્ત આદિ વ્યાધિઓ ઉદ્ભવે છે. તેથી અભ્યાસપૂર્વક મનોભાવોને જાણીને તેના ઉપાયોથી મનને વશ કરવું જોઈએ જીર્ણગતિ મનમાં પરમાત્મા સાક્ષાત્ હોય છે. મનની શુદ્ધિ અને વશીકરણ માટે સમસ્ત ઉપાય જ્ઞાન ક્રિયા યુક્ત હોય છે. મન સદ્ જ્ઞાનથી સમ્યક્ છે જે લોકલોકનું પ્રકાશક છે જ્ઞાન જ મોક્ષનું પ્રથમ કારણ છે કષ્ટ સાધ્ય ક્રિયા કરવા છતાં, જ્ઞાન વિના મોક્ષ નથીજ આ જ્ઞાન મનની શુદ્ધિ અથવા બુદ્ધિની શુદ્ધિ માટે હોય છે જેથી અનિત્યાદિ બાર ભાવનાઓ દ્વારા મનને નિર્મળ કરવું જોઈએ

ધર્મ બીજ

શ્રી ગૌતમ સ્વામીના પ્રશ્નના ઉત્તરમાં શ્રીવીર જગવાને કહ્યું, “જ્ઞાનિયોતી તત્વ વદ્યા પૂર્ણ, અધ્યયન અને ધનાદિ બાજુ સાધનોથી વિકસિત થાય છે કેમકે તે ધર્મના સાધનો છે. ગુરુ જંગમ તીર્થ છે તેમની સેવા અને સ્થાવર તીર્થોની ઉપાસનાથી મનમાં નિર્મલતા આવે છે શાસ્ત્રોના અધ્યયનથી સ્વાધ્યાય થાય છે. તેમજ તેનાથી ત્યાગ્ય અને ગ્રાણ ધર્મોનું જ્ઞાન થાય છે. આ વિવેક જ કેવલ્ય સંપદા છે. આ મોક્ષ સાધનમાં દાન શીલ, તપ અને ભાવનું મહત્ત્વ મોટું છે ધનથી દાનાવરણીય કર્મોના નાશ થાય છે. તેથી સંસારમાં વૈભવ તથા પરલોકમાં અનંત જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે. શીલચારિત્રથી આ સંસારમાં રૂપ, બલ તથા પરલોકમાં અનંત વીર્યતા મળે છે તપથી શરીર નીરોગી રહે છે અને શરીર ત્યાગ બાદ મોક્ષ પ્રાપ્તિ થાય છે ભાવ તો સંસારમાં સર્વોચ્ચ છે તે વિવેકના રૂપમાં સંસારમાં પ્રતિષ્ઠિત છે તેથી આશ્રવ સંવર બને છે અને સંવર આશ્રવ બને છે.

આ વાત આવી તેમજે ઉઠાને માનભર બોલાવી મહામંત્રી પદે નિયુક્ત કર્યાં. ઉદયન મંત્રીએ જૈનધર્મ, જૈન

શાસનનો ગૌરવશાળી ધ્વજ ફરકતો કર્યો સાથે સાથે પ્રજાને સુખ, શાંતિ અને સંતોષ પણ આપ્યા.

‘કલાધર’

પરસ્પર કડીઓ જોડતાં શીખીએ

મુંબઈની ઝવેરી બજારમાં બેસી સભ્ય ઘટના છે. નામમાં પરિવર્તન છે.

યુનીસાઈ અને ભાઈચંદ બે ય ઝવેરી બ-ને વચ્ચે ઝવેરી તનું કામકાજ થયા કરે.

એક દિવસ યુનીસાઈએ ભાઈચંદ પાસેથી નંગ ખરીદ્યા એ નંગ ભાઈચંદભાઈએ ડબ્બીમાં મૂકીને આપ્યા એજ ડબ્બીમાં કાગળની પટ્ટી નીચે બીજા ચાર નંગ પણ હતા. પરંતુ ભાઈચંદભાઈ તે ભૂલી ગયેલ યુનીસાઈ ઘેર ગયા. રત્ને ડબ્બી ખોલી નંગ જોવા માંડ્યા ત્યાં કાગળની પટ્ટી નીચે કંઈક હોય તેમ જણાયું. તપાસતાં ચાર મૂલ્યવાન નંગ દેખાયા. જેતાં જ યુનીસાઈની દાનત અગડી આ મૂલ્યવાન નંગો પચાવી પાડવાને મંગેમન નિર્ણય કર્યો.

એકાદ માસ બાદ, ભાઈચંદભાઈને યાદ આવ્યું કે કાગળની પટ્ટી નીચે ચાર નંગ મૂકેલા તે કાઢી લેવા રહી ગયા છે. આ અંગે યુનિસાઈ અત્યાર સુધી કશું બોલ્યો નથી. તેથી ભાઈચંદભાઈને ફળ પડી તુરંતજ યુનિસાઈને ત્યાં ગયા.

તેમણે કહ્યું “યુનીસાઈ ! ડબ્બીમાં પટ્ટી નીચે ચાર નંગ હતા તે હું ભૂલી ગયો હતો તે પાછા આપો” યુનિસાઈ ડોળ કરતા કહ્યું, “તેમાં તો બે જ નંગ હતા બીજા નંગ જોવા મળ્યા નથી. છતાં તપાસ કરીએ.”

યુનીસાઈ પેટી લાવ્યા પટ્ટી નીચે કશુંજ ન હતું કેમકે તેમણે ચાર નંગ પહેલેજ દિવસે કાઢી લીધેલા યુનીસાઈએ પડયા પર પાડું મારતા કહ્યું “ભાઈ ! આ તે ગળ્યે પડ્યા જેવી વાત છે તમે ધરમાં જુઓ આડા અવળા મૂકાઈ ગયા હશે.”

ભાઈચંદભાઈને આ સાંભળી ચોંટ લાગી પણ હવે શું થાય ?

આ ચાર નંગ એક મુસલમાન વેપારીના હતા.

પં. પૂ. સુનિ શ્રી ચંદ્રશેખરવિજયજી મ.

તેથી તેમની પાસે ગયા સર્વ બીના કહી “આમાં ભૂલ મારી છે નંગ પાછા મળે તેવું લાગતું નથી. આપ કિંમતે કહો એટલે પૈસા ચૂકવી આપું.” મુસ્લિમ ઝવેરીએ કહ્યું, “કાકા ! અમારે પૈસા જોઈતા નથી નંગ જ પાછા આપો.”

ભાઈચંદભાઈએ કહ્યું “ભાઈ નંગ મળે તેમ હોત તો તમને પાછા આપી દેત. પરંતુ યુનીસાઈ નવેચોજ ભણે છે કહો કેવી રીતે નંગ પાછા આપુ ?

કિંમતે જોટલી કહો તેટલી ચૂકવી આપું” આમ રકઝક ચાલતી હતી ત્યારે મુસ્લિમ વેપારીના પિતા અલીહુસેને તસખી ફેરવીને સાંભળી, તેઓ પુત્ર પાસે આવ્યા અને પૂછ્યું, “બેટા ! શી વાત છે ? ભાઈચંદ શેઠને આપણા ઘેર કેમ આવવું પડ્યું. ?”

ભાઈચંદભાઈએ તમામ વાત કરી અલીહુસેનને તેમની પ્રમાણિકતા માટે માન હતું તેથી કહ્યું “શેઠ ! તમે કરી બોટું બોલો નહિ મને તે વાતની શંકા છે તમે યુનીસાઈને અહીં લાવો. હું સમજાવી જોઉં; બીજે દિવસે અલીહુસેનને ત્યાં ભાઈચંદભાઈ યુનિસાઈને તેડી લાવ્યા.

અલીહુસેને કહ્યું, “આપણે ધિમાનદાર ઝવેરીઓ છીએ આપણી વચ્ચે આવી વાત ઉભી થાય તેમાં શોભા નહિ માટે ખરીવાત હોય તે કહી દો”

યુનીસાઈએ કહ્યું, “ચાચા ડબ્બીમાં મારા ખરીદેલ નંગજ હતા બીજા કોઈ ન હતા મારા દીકરાના કસમ બાઈને આ વાત કરે છું માનો યા ન માનો-તમારી ઇચ્છા.”

અલીહુસેને કહ્યું, “યુનિસાઈ આ તૂં શું બોલી ગયો ? નાની વાતમાં તે પુત્રના સોગંદ ખાધા યા અસ્લા ! યા ખૂદા ! યા મિસ્મિહા !

અલીહુસેને ભાઈચંદ ભાઈને કહ્યું, “શેઠ ! તમે જે દિવસે નંગ મળ્યા હતા તે દિવસનાં બાવે રકમ [અનુસંધાન પાના ૧૧ ઉપર]

મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન

(રાગ : ધન્યાસરી)

વીર જિનેશ્વર ચરણે લાગું, વીરપણું તે માંગુ રે,
મિથ્યા મોહ તિમિર જાય લાગ્યું, જિત નગારું વાગ્યુરે. વીર....૧
છઉંમધ્ય વીરજને લેશ્યાં સુગે, અભિસંધિજ મતિ અગેરે;
સૂક્ષ્મ યૂક્ત કિયાને રંગે, યોગી થયો ઉમંગેરે વીર....૨
અસંખ્ય પ્રદેશે વીર્ય અસંગો, યોગ અસંગિત કંગેરે;
પુદ્ગલ ગણ તેણે લેશું વિશેષે, યથાશક્તિ મતિ લેખેરે વીર....૩
ઉત્કૃષ્ટે વીરજને વેસે, યોગ કિયા નવિ પેસેરે;
યોગતાણી ધ્રુવતાને લેશે, આતમ શક્તિ ન ખેસેરે વીર....૪
કામ વીર્ય વશે જેમ લોગી, તેમ આતમ થયો લોગી રે;
સૂરપણે આતમ ઉપયોગી, થાય તે અયોગી રે વીર....૫
વીર પણું તે આતમ ઠાણે, જાણ્યું તુમચી વાણે રે;
ધ્યાન વિનાણે શક્તિ પ્રમાણે, નિજ ધ્રુવ પદ પહિચાણે રે વીર....૬
આસંગન સાધન જે ત્યાગે, પર પરિણિતિને ભાગે રે;
અક્ષય દર્શન જ્ઞાન વૈરાગે, આનંદ ધન પ્રભુ જાગેરે વીર....૭

(સ્વયંકૃતા આનંદધનજી મહારાજ)

પરમાર્થ :- (૧) શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવાનના ચરણોમાં હું પગે લાગું છું અને તેમના જેવું વીરપણું શુરવીર ભાવ, હું તેમની પાસેથી માંગી લઉં છું. તેમનું વીરપણું કંવું છે ? કે જેના આગળ મિથ્યાત્વ મોહનીયરૂપ, અધકારનો ભય દુર નાઠો છે. અને જયનું નગારું વાગી રહ્યું છે.

(૨) છઠ્ઠાસ્થ અવસ્થાની ક્ષયોપશમિક વીર્યવાળી લેશ્યા આત્મપરિણામની એકદશા, તેના યોગ કરીને અને અભિસંધિજ-યોગ આદરવાની પોતાની મેળે થયેલ ઈચ્છાથી ઉત્પન્ન થયેલ બુદ્ધિ તેની જાયાને લીધે તથા આત્મિક અને વ્યવહારિક ક્રિયા કરવાના ઉત્સાહે કરીને વીર ભગવાન યોગી બન્યા, ઉમંગે ધરી નહીં કે પરાણે

(૩) આત્માના અસંખ્યાત પ્રદેશ છે. તેથી તે તે પ્રદેશનું વીર્ય એકઠું લેતા થકાં અસંખ્ય કલ્યાણમાં નહીં આવે એટલું આત્મયજ્ઞ છે, તેથીજ આત્મા અસંખ્ય યોગ-મન-વચન-ક્રિયાના વ્યાપાર તેને અભિલેખે છે,

કરવા સમર્થ થાય છે અને પુદ્ગલક્ષત્રી-વિક્રિય જગણા-આને, તે કારણે લેશ્યા વિશેષ કરીને બુદ્ધિ-બુદ્ધિ લેશ્યાઓથી શક્તિ પ્રમાણે બુદ્ધિ એક પછી એક પ્રહણ કરીને મોપતી રહે છે.

(૪) ઉત્કૃષ્ટ વીર્યના આવેશમાં ન્યારે સૌથી વધારે વિયોગસાસ થાય છે ત્યારે મન-વચન-ક્રિયારૂપ યોગનો વ્યાપાર પ્રવેશજ ન કરે, થાયજ નહિ, કારણ કે એ વખતે યોગની અચરપણાને સવલેશમાત્ર પણ આત્મયજ્ઞને ડગાવતો નથી, યોગ સ્થિર થઈ રહે છે જેમ જેમ આત્મમાં ઉત્કૃષ્ટ વીર્ય પ્રગટ થાય તેમ તેમ કર્મબંધ કમતી થાય; અને છેવટે સંપૂર્ણ વીર્યપણું પ્રગટ થતાં વીર ભગવાનની પેઠે સમસ્ત કર્મબંધનો નાશ થાય અને શુદ્ધ ચૈતન્યપણું પ્રાપ્ત થાય તેવું છે. માટે હે ભગવાન! મને વીરપણું આપો!

(૫) સ્ત્રી સંગની ઈચ્છા થતાં, વીર્યબળે કરીને જે રીતે ભોગકર્તા થાય છે. તે રીતે આત્મા પોતાના

વીરોલ્લાસથી સ્વગુણોને ભોગી બને છે. પણ જ્યારે આત્મામાં ગુરુપણું અથવા વીરપણું પ્રગટ થાય છે, ત્યારે ક્રમેની ક્ષય થતાં તે પોતાનું સ્વરૂપ જાણે છે. તેથી પરવસ્તુ પરથી તેને અભાવ થાય છે, અક્રમા પોતામાં રમણ કરે છે. મન-વચન અને ક્રયાના યોગને સ્થિર કરી નવાં ક્રમાં બાંધતો નથી અને હેવટે અયોગી પણ થાય છે. તેથી વીરપણું પ્રાપ્ત થતાં આત્માનું કાર્ય થવાનું જાણી ભગવાન પાસે વીરપણું માગ્યું છે.

(૧) શૂરવીરપણું તે આત્મ ગુણ સ્થાનમાં ચઢતા, પૂરેપૂરું હોયું જેમજેમ એમ હું જાણી શક્યો છું શા વડે કરીને ? તો કે તમારી વાણી વડે કરીને, તમારા આગમ વડે કરીને તથા મારી શક્તિના પ્રમાણે ધ્યાન વિજ્ઞાન કરીને પોતાના શાંતિરૂપ અચલપદ પિછાડ્યાથી. ભગવાન પાસે વીરપણું માગતા વિચાર કરતાં ભગવાને કરેલા ઉપદેશનું સ્મરણ થયું; તેથી પોતે જ ખુશી થઈ કહે છે કે હે પ્રભુ ! મારી જે મૂલ છે તે મને જણાઈ અત્યાર સુધી મેં આપને વિનંતિ કરી કે મને વીરપણું આપો, પણ મારી માગણી પહેલાં આપે કહેલું કે, તમામ આત્મા મારા જેવા છે. એટલે જે વીરપણું હું આપતી પાસે માંગું છું, તે વીરપણું મારામાં છે. ત્યારે

પ્રશ્ન થાય કે, જ્યારે વીરપણું તમારામાં છે, તો તમે કેમ નોતા જાણતા ? અને ભગવાને કહ્યું છે તે સિવાય વીરપણું પોતાના આત્મામાં છે, તે જાણવાનું બીજું સાધન છે કે કેમ ? તેનો ઉત્તર કહે છે કે, ધ્યાન કરવાથી વીરપણું પોતામાં છે, તેનો પ્રત્યક્ષ અનુભવ થઈ શકે, તેમજ ગુરુ પરંપરાથી વિશેષ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું હોય તેને પણ અનુભવ થઈ શકે છે.

(૭) સંપૂર્ણ વીરોલ્લાસથી શૂરવીર થઈને, જે પુરૂષ અસમર્થ દશામાં લીધેલા આશ્રમોને અને સમ્પત્તિમાં ઉપકરણોને ત્યાગે છે, તેનાથી આત્માથી પર જે પુરૂષોનાં સ્વભાવ તે દૂર જાય છે. વળી તે મહાત્મા પુરૂષ કદાપિ પણ ક્ષય ન પામે એવાં શાશ્વતાં જ્ઞાન-દર્શન અને ચારિત્ર કરીને, આનંદથી ભરપૂર પરમાત્મ રૂપ થઈને હંમેશાં જ્ઞાનથી જગતો રહે છે. અથવા આનંદમંદુર મહારાજ કહે છે કે, પ્રભુ એટલે આત્મા, તે જગે એટલે અનાદિની ઉદ્ધર્માથી આત્મા જગત્ થાય અને વિભાવ દશાને ત્યાગી પોતે પરમાનંદ રૂપ થાય.

સંપાદક : રતિલાલ માણેકચંદ શાહ
(ચિત્રભાનુ) નડીઆદ.

[પાના ૬ નું ચાલું]

ચૂકવી દો, આમાં તમારો કોઈ કસૂર નથી વધ્યા ભાવે પૈસા ન લેવાય મેં દીકરાઓને સમજાવ્યા છે ”

ચુનીલાલને થયું કે હવે વાત પત્ની ગઈ. ચાર નંગ પચી ગયા તે હરખાતો હરખાતો ઘેર ગયો. પણ તેજ રાત્રે ચુનીલાલના એકતા એક દીકરાને ૧૦૪ ડીગ્રી તાવ ચડયો. રાતમાંજ તેનું પ્રાણપંખેડ ઊડી ગયું તેનું હજી એક મહિના પહેલાંજ લગ્ન થયું હતું ચાર હીરાના નંગ પચાવવા જતાં, સાત ખાટના પુત્ર ગુમાવ્યો. સવારે તેની સ્મશાનયાત્રા નીકળી કુમળી કળી જેની પુત્રવધુ રંગઈ.

બીજેજી દિવસે ચુનીલાલ ભાઈચંદલાઈને લ્યાં ગયા પોક મૂકતાની સાથે કહ્યું, “ ભાઈ ! આ ચાર નંગ પાછા લઈ લો મને કુલુદિ સુઝી મેં મારો એકનો એક પુત્ર ગુમાવ્યો. આ નંગ વધુ વખત મારા ઘરમાં રહેશે તો મારા ધનોતપનાત નીકળી જશે. વધુ સગ્ન ભોગવવાની મારામાં તાકાત નથી. ”

ભાઈચંદલાઈએ તે નંગ ઘરમાં મૂક્યા જ નહીં. સીધા ગયા મુસ્લિમ વેપારીને લ્યાં નંગ સુપ્રત કર્યા.

આ કિસ્સો કહે છે કે કોઈ ઉગ્ર પાપ થઈ ગયું હોય તો તેનું ફળ આ ભવમાંજ મળે છે. તેનું પાપ તેને જ ખાઈ જાય છે.

ઉગ્ર પાપોના ફળ આ જીવનમાંજ મળે છે ત્યારે પણ ધણા જીવો તેની કડીઓ જેડી શકતા નથી “ મારા ઉગ્ર પાપના પરિણામે આ દુઃખ મને મળ્યું છે ” આ રીતે માનવી પરસ્પર કડીઓ જેડતા. શીખે તો બલિષ્ઠમાં નવા પાપો કરતા અટકી જાય.

વાળો— એ શું છે તે જાણો છો ? ગમે તેવા ફવાના પાણી પીવાથી ‘વાળો’ શરીરમાં ફાગળ થાય છે. પછી શરીરના ગમે તે ભાગમાંથી બહાર નીકળે છે. કયા ભાગમાંથી બહાર નીકળશે તે કહી શકાતું નથી.

પ.પ-પણ ‘વાળા’ જેવા છે જાણે અગ્નિ જેલ કરેલા ગંભીર પાપ ગમે ત્યારે, ગમે તે સ્વરૂપે જીવનમાં કુટી નીકળે છે.

તેરા સો એક પ પૂ. આ. શ્રી વિદ્યાસાગરજી

વ્યાખ્ય નતો અમૂલ્ય અવસર. 'સર્વ' મંગલ' પહેલાનો સમય. અનેરા આદેશની અનેરી ઉજમણી શ્રોતા-જનોના હૈયા પુલકિત હતા. ઉજમણી બોલનારનો અવાજ ઉદ્ઘાસમયો હતો. ઉજમણીમાં આદેશ મેળવવા શ્રોતાજનો થનગનટ અનુભવતા હતા. 'બોલી' વધતી ચાલી. નાણું મળશે પણ ટાણું નહિ મળે. ઉજમણી બોલનાર ઉત્સાહ પ્રેરી રહ્યો હતો. બોલીનો સંખ્યાંક **તેરા સો એક** — ૧૩૦૧ સુધી પહોંચ્યો. બોલનારે 'તેરા સો એક' દોહરાવ્યું.

મારા મનમાં વિચાર — વિદ્યુત્ત ચમકી કેવું અણબોલ સત્ય ! વિચારોની પરંપરા સર્ગદ કુન્દ કુન્દ સ્વામીના શબ્દો આંતરચક્ષુ સમક્ષ ઉપસ્થિત થયા.

હે આત્મન્ ! જે તારું છે તે એકજ છે જ્ઞાનદર્શન લક્ષણવાળો એક આત્મા તારો છે પર પદાર્થના સંયોગથી ઉત્પન્ન થતાં કામ, કૌંધ વગેરે વિકાસ ભાવો છે તે તારાથી ભિન્ન છે. તારામાં હોવા છતાં તારો સ્વભાવ નથી અર્થાત્ "જ્ઞાન, દર્શનથી તન્મય રહેવા વાળો હું એક શુદ્ધ રૂપદિથી રહિત છું" કેવો સુંદર અભિપ્રાય ! આપણાં ઘરમાં ઘુસી ગયેલ ચોરને કાઢી મૂકવાની આપણને ઈચ્છા થતી નથી — કેવી આશ્ચર્યની વાત ! અઃ વિકાર ભાવને ચોર સમજી, કાઢી મૂકવાનો યોગ્ય પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ.

પ્રસંગોચિત રાજ્ય ભોજની એક ઘટના સ્મૃતિ પટ પર અંકાર્ધ ગર્ધ એક વખત રાજ્ય ભોજ ખિજાના ઉપર આરામ કરી રહ્યા હતા. પોતે કવિઓનું સન્માન કરતા વિશેષતઃ પોતે કવિ હતા. નીંદ ઉડી જતાં, તેમણે કાવ્ય રચના શરૂ કરી :

ચિત્તને હરનારી યુવતિયો છે. મિત્રો અનુકુળ છે ભાઈઓ-સગાઠ્ઠાંકાં સરાં છે. નોકરો પડ્યો બોલ ઝીલનારા છે, હસ્તિશાળામાં હાથીયો ગર્જી રહ્યાં છે, મુસાફરો માટે વેગીકા તુરગો (અશ્વો) છે.

આ ત્રણ ચરણ રાજ્ય વારંવર બોલે છે પણ ચોથું ચરણ મળતું નથી. બહુ વાર થઈ ત્યારે તેના પતંગ નીચે છૂપાયેલ ચોર બોલી ઉઠ્યો.

"આંખ મીચાતા, આમાંનું કશું હશે નહિ" આ સાંભળતાજ રાજ્યએ પૂછ્યું "તૂ કોણ છે ? છૂપાયેલ ચોર બહાર નીકળી ઉભો રહ્યો અને કહેવા લાગ્યો, "હું ચોર છું સંસ્કૃત ગ્રાણું આપનું કાવ્ય પુરું થતું નહતું — તે મેં પુરું કર્યું ચોરીની પ્રતીક્ષા કરતો, બહુ સમયથી છૂપાયેલ હતો. ઈચ્છા હતી કે આપની આંખો મળી જાય. હું ચોરી કરી મારું કાર્ય પૂર્ણ કરું પણ આપને નીંદ ન આવી હવે મારું કામ શી રીતે થાય ?"

રાજ્યએ ચોરને ધન્યવાદ આપ્યો તેં મારી આંખ ઉઘાડી નાખી છે. હું મારા માન ને સંપત્તિનો ગર્વ કરતો હતો. પણ તે બધું મારું નથી, મારું મૃત્યું થતા, આ બધું અહિજ પડી રહેવાનું છે. તિજેરી કે તાગું મૃતત્ત્વ સાથે નથી જતું ને ?"

ધીરે ધીરે આયુષ્ય સમાપ્ત થતું જાય છે પણ આત્માના કર્તવ્ય તટસ્થ માનવીનું લક્ષ્ય દેરતું નથી.

"**મોહમહામદ** પિયો અનાદિ ભૂલ આપકો મરમત વાદિ" — આ જીવ અનાદિકાળથી મેહરૂપી મહિરાનું પાન કરી **આપને** ભૂલી, શરીરાદિ પદાર્થોને પોતાના માની રહ્યો છે. આ ભૂલના કારણથી ચતુર્ગતિ પરિભ્રમણ કરી રહ્યો છે. તેથી અજ્ઞાન પર પ્રહાર કરવાની અપેક્ષાએ. મોહ પર પ્રહાર કરો. જે અરેખર મોહનો નાશ કરી શકશે તો અન્ત મુહૂર્ત સમયમાં સર્વ અજ્ઞાન નાશ પામશે અને આત્મા સર્વજ્ઞ બનશે.

સર્વજ્ઞ બનતાં, વાણીનો અતિશય પ્રગટે છે. સર્વ-જ્ઞતા વચન ત્રિજુવન હિતકારી, મધુર અને વિશદ હોય છે.

મનુષ્યના શિરપર ભાર જેમ જેમ ઓછો થાય છે તેમ તેમ સુખી બને છે. પરંતુ આપણે મસ્તકપર ભાર લાદી સુખી બનવા માગીએ છીએ કેવી વિચિત્રતા !

લક્ષ્ય રાખો ભાર ઉતારવાનો, નહીં કે વધારવાનો આ ત્યારેજ બનશે જ્યારે આપ યાદ રાખશો.

તેરા સો એક

જે તારું છે તે એક છે.

અનુ. : પી. આર. સલોત

—શ્રી પ્રિયદર્શન

અલકાપુરી નામની એક નગરી હતી. તેમાં અલકેશ નામનો રાજા રાજ્ય કરતો હતો. તેને અલકા નામની સુંદર રાણી હતી.

રાજાના ત્રણ રાજકુમારો હતા. મોટાનું નામ હતું કનક, વચ્ચલાનું નામ હતું મનક અને નાનાનું નામ હતું જનક.

એક વખત રાજાને વિચાર આવ્યો, ‘હું વૃદ્ધ થયો છું. જીંદગીનો ભરોસો નથી. અચાનક મારી અ.ખ કાયમ માટે મીઠાઈ જાય, તો આ રાજ્યનું શું થાય? રાજસિંહાસન માટે ત્રણ પુત્રો અરસપરસ લડે તો? અયોગ્ય પુત્ર રાજા બની જાય તો? પ્રજા દુઃખી દુઃખી થઈ જાય....તા, ના. મારી હયાતીમાં જ મારે એક પુત્રને રાજગાદીનો વારસદાર નિયુક્ત કરી દેવો જોઈએ. એ માટે મારે ત્રણ પુત્રોની યોગ્યતા તપાસવી જોઈએ ‘મોટો હોય તે વારસદાર બને’ આ માન્યતા બરાબર નથી. ‘સુયોગ્ય હોય તે વારસદાર બને’ આ સિદ્ધાન્ત સાચો છે. હું ત્રણ પુત્રોની પરીક્ષા કરીશ....’

રાજા અલકેશ પ્રજાવત્સલ હતો. રાજાને ખૂબ ચાહતી હતી. રાજાનું પ્રધાન મંડળ પણ બુદ્ધિશાળી અને દીર્ઘદષ્ટિવાળું હતું.

એક દિવસ રાજાની પાસે પ્રધાન મંડળની મંત્રણા ચાલી રહી હતી. રાજાએ એ વખતે મોટા પુત્ર કનકને પોતાની પાસે બોલાવ્યો અને કહ્યું: ‘બેટા કનક, હું તને એક સો રૂપિયા આપું છું. આ રૂપિયાથી તું તારો મહેલ ભરી દેજે. હું આવતી કાલે પ્રભાતે તારો મહેલ જોવા આવીશ.’

રાજાએ કનકને સો રૂપિયા આપ્યા. કનક રૂપિયા લઈને પોતાના મહેલમાં આવ્યો. મહેલમાં એના ચાર મિત્રો બેઠેલા હતા. મિત્રોને કનકે કહ્યું: ‘દોસ્તો, મારા પિતા ઘરડા થયા, તેમની બુદ્ધિ પણ ઘરડી થઈ ગઈ છે....મને સો રૂપિયા આપીને મહેલને કોઈ વસ્તુથી ભરી દેવાનું કહ્યું! ચાલો દોસ્તો, આ સો રૂપિયાથી આજે દિનજી કરીએ!’

કનકને રવાના કરીને રાજાએ વચલા પુત્ર મનકને બોલાવ્યો અને કહ્યું: ‘બેટા મનક, તને હું સો રૂપિયા આપું છું. આ રૂપિયાથી તારે તારા મહેલને ભરી દેવાનો છે! હું કાલે સવારે તારો મહેલ જોવા આવીશ.’

સો રૂપિયા લઈને તે પોતાના મહેલે ગયો. તે વિચારે છે: ‘બાપુજીએ કેવી આજ્ઞા કરી? સો રૂપિયામાં એવી કંઈ વસ્તુ મળે કે જેનાથી મારો આજો મહેલ ભરાઈ જાય? હું આજ્ઞાનું પાલન તો કરીશ....પણ મને કંઈ સુઝતું નથી....’

મનકને વિદાય કરીને રાજાએ નાના પુત્ર જનકને બોલાવીને કહ્યું: ‘બેટા, હું તને સો રૂપિયા આપું છું. આ રૂપિયાથી તારે તારો મહેલ ભરી દેવાનો છે. હું કાલે સવારે મહેલ જોવા આવીશ.’ જનકે રાજાને પ્રણામ કર્યા અને વિનય-પૂર્વક રૂપિયા લઈને તે પોતાના મહેલે આવ્યો. તે વિચાર કરે છે: ‘મારા પિતા જેમ પરાક્રમી છે તેમ બુદ્ધિમાન પણ છે. તેમણે આ રાજ્યને સમૃદ્ધ કર્યું છે. પ્રજાને સુખ આપ્યું છે. તેમણે મારી પરીક્ષા કરવા માટે જ આવી આજ્ઞા કરી છે....હું બુદ્ધિપૂર્વક એમની આજ્ઞાનું પાલન

કરીશ.’

ત્રણે રાજકુમારો પોત પોતાની બુદ્ધિથી નિચારવા લાગ્યા.

મોટા રાજકુમારે તો દોસ્તોની સાથે એ સો રૂપિયામાંથી ઉભાણી કરી અને દારુ ખીધો... દારુના નશામાં ચક્રચૂર બનીને રાત્રે પોતાના મહેલના પગથિયાં પાસે જ ચત્તોપાટ પડ્યો....

ચલેલા રાજકુમારે સો રૂપિયા લંગી લોકોને આપીને ગામ બહારના ઉકરડા પોતાના મહેલમાં ભરાવી દીધા અને પોતે મહેલના દરવાજા પાસે આવીને ઉભો રહ્યો.

નાના રાજકુમારે પોતાના એક નોકરને બોલાવીને કહ્યું : ‘લે આ પચીસ રૂપિયા. બજારમાંથી દિવા લઈ આવ. મહેલની અંદર અને બહાર....દિવા પ્રગટાવી દેજે મહેલનો એ કે ખૂણો દિવા વિનાનો ન રહેવો જોઈએ.’

બીજા નોકરને બોલાવીને કહ્યું : ‘લે આ પચીસ રૂપિયા. બજારમાંથી દશાંગધૂપ લઈ આવ મહેલના દરેક ખંડમાં ધૂપદાનીમાં ધૂપ કરજે. મહેલના પ્રાંગણને પણ ધૂપથી મધમધાયમાન કરજે.’

ત્રીજા નોકરને બોલાવીને કહ્યું : ‘લે આ પચાસ રૂપિયા નગરમાંથી સારા સંગીતકારો અને વાદ્યકારોને બોલાવી લાવ તેમને કહે જે કે આજે આખી રાત પરમાત્માની ભક્તિ કરવાની છે.

બચેલા પચીસ રૂપિયા કુમારે ત્રણે નોકરોને બક્ષીશ આપી દીધા.

વહેલી સવારે રાજા પ્રધાનમંડળની સાથે ત્રણે રાજકુમારોના મહેલ જોવા માટે નીકળ્યા.

કનકના રાજમહેલ પાસે આવ્યા. રાજમહેલના પગથિયા પાસેજ કનકને ચત્તોપાટ પડેલો જોયો તેના મુખમાંથી દારુની ગંદી વાસ આવતી હતી. મહેલ સુતસામ હતો રાજાએ નિસાસો નાખ્યો. પ્રધાન મંડળને કહ્યું : ‘મારી અજ્ઞાનો અનાદર

કરનાર અને દારુનો વ્યસની રાજકુમાર રાજા મેવાને લાયક નથી.

રાજા પ્રધાનમંડળની સાથે મનકના મહેલ પાસે આવ્યા દુર્ગાધથી સહુના માથાં ફાટી જવા લાગ્યા સહુએ નાકે ને મોંઢે રૂમાલ દબાવ્યા મહેલના દરવાજે મનકને ઉભેલો જોયો રાજાએ મનકને પૂછ્યું : ‘આટલી બધી દુર્ગાધ શાની આવે છે ?’

‘ઉકરડાની....’ મનકે ઉદ્વેગથી જવાબ આપ્યો.

‘અહીં ઉકરડો ક્યાંથી આવ્યો ?’

‘સો રૂપિયામાં બીજું શું મળે ? મેંજ મહેલમાં ઉકરડો ભરાવ્યો....’

રાજાએ નિસાસો નાખ્યો તેમણે પ્રધાનમંડળને કહ્યું : ‘જેનામાં વિનય-વિવેક ન હોય અને કાર્યદક્ષતા ન હોય તેને રાજા ના બનાવાય.’

ત્યાંથી પ્રધાનમંડળ સાથે રાજા જનકના મહેલ તરફ ચાલ્યા. તેમણે દૂરથી જોયું તો જનકનો મહેલ દીપકોના પ્રકાશથી ઝળહળી રહ્યો હતો થોડા નજીક ગયા તો તેમના કાને ગીત સંગીતના મધુર સ્વરો પડવા લાગ્યા....મહેલના પ્રાંગણમાં પહોંચ્યા....તો સુગંધથી તેમનાં નાક ભરાઈ ગયાં.

મહેલનાં પગથિયાં ચઢીને રાજાએ અને મંત્રી મંડળે મહેલમાં પ્રવેશ કર્યો. તેમણે એક અદ્ભુત દ્રશ્ય જોયું !

મહેલના મધ્ય ખંડમાં દીપકોના પ્રકાશ છે ! ધૂપની સુગંધ છે ! ગીત-સંગીતનાં મોજાં ઉછળે છે ! રાજકુમાર શુદ્ધ શ્વેતવસ્ત્રોમાં સજ્જ બની પરમાત્માની નયનરમ્ય પ્રતિમા સામે બેસીને મધુર સ્વરે ગીતગાઈ રહ્યો છે. વાદ્યકારો વિવિધ વાદ્યો વગાડી રહ્યો છે....

[અનુસંધાન પાના ૧૬ ઉપર]

મોક્ષ જોઈએ છે ને ?

ભદ્ર ગુપ્તવિજયજી ગણી

એના ચહેરા પર ઉદાસીની ઝાંય ફેલાયેલી હતી.

આમ તો મકાનની પાસે ઉમેલું બાવળીયાનું ઝાડવું પણ ઉદાસ હતું...અને એ ઝાડવાની છાંયમાં બેઠેલા ભિખારી પણ હતાશ હતા...અચિત્ત હતો. બપોરનો આગ વરસાવની વેળામાં ગલીઓ ઉદાસ હતી. ક્યાંયથી પણ હસવાનો સ્વર નહોતો સાંભળાતો...કોઈ પણ માણસ હસતો નજરે નથી પડતો.

એણે મને કંઈક પૂછ્યું, પણ ઉદાસીથી ભરાયેલા સ્વરે 'મારો મોક્ષ ક્યારે થશે ?'

મારે એના સવાલનો જવાબ આપવાનો હતોજ નહીં. કારણ કે મારી પાસે એવું વિશિષ્ટ જ્ઞાન છેજ ક્યાં ? કે હું એનું ભવિષ્ય બતાવી શકું ? શી બબર એને પણ મોક્ષ પામવાની સાચોસાચ દિશા છે કે નહીં ! કોણ જાણે ? પણ દુઃખોથી છૂટવાના...અશાંતિ અને અજંપાથી મુક્ત બનવાની સંતાપ અને પીડાથી દૂર જવાની...દુઃખોનો એની હતીજ, આ હું જાણતો હતો. પણ એનો પ્રશ્ન સાંભળીને મારું મન પણ અજબ-રીતે ઉદાસ થઈ ગયું ! માણસ જ્યારે ઝાંઝા વિચારમાં બેવાઈ જાય છે ત્યારે કેમ એના ચહેરા પર ઉદાસીના પડબદો ઊતરી આવતા હશે ? શું ઉદાસીને લોકો અંબારતાનો પર્યાય માની બેસતા હશે ?

એનો પ્રશ્ન મારા ચિંતનનો વિષય બની ગયો ! 'શું મારે મોક્ષ જોઈએ ?' મેં મારી બતને ઝકઝોરી ! અરે...હું પોતેજ બેવાઈ ગયો છું, પછી મોક્ષ જોઈએ કોને ? જ્યાં સુધી 'હું' અને 'મારું' આમાંથી મુક્તિ નહીં મળે ત્યાં સુધી મોક્ષની શોધ હવામાં બાચકા ભરવા જેવી છે ! 'અહ' અને 'મમ' થી મુક્તિ વર્તમાન જીવનનો મોક્ષ બની શકે છે. આ મોક્ષને પામ્યા વગર પેલો 'મોક્ષ-સર્વજ્ઞ'ના ક્ષયથી પ્રાપ્ત થતો મોક્ષ, નહીં

મેળવી શકાય.

હું અને મારાપણાની કલ્પનાથી અસંખ્ય દિવસ-એના જાળાં ગુંથાઈ ગયાં છે અને એ દિવસોનો દુઃખી કરે છે, અશાંત બનાવે છે ? દિવસોએના પાશ-માંથી મુક્ત થવું નથી...અને શાંતિની શોધ કરવી છે ! છે ને નરી વિસંવાદિતા અપણા જીવનમાં, ?

શાંતિની શોધ...શોધજ બની રહેશે કે શું ? અશાંતિજ જીવનનો પર્યાય બની જશે શું ?

એ મારી સામેજ બેઠો હતો...મેં એની સામે જોયું....મારા મોઢામાંથી શબ્દો નીકળ્યા...

'જ્યારે તું દિવસોઓથી પૂરી રીતે મુક્ત બની જઈશ ત્યારે તારો મોક્ષ જરૂર થઈ જશે જ્યારે હું આકાંક્ષાઓથી અળગો થઈ જઈશ ત્યારે મારો મોક્ષ થશે. દિવસ-ઓથી આપણને મુક્તિ ત્યારે મળશે જ્યારે આપણે 'હું' અને મારાપણા'ના નશામાંથી મુક્ત થઈ શું.'

એની ચિંતા ચાલી ગઈ.... એની આંખોના આઈ-નામાં નવી રેશમીની ચમક તરી આવી...અને એ બોલી ઉઠ્યો : 'સાચી વાત છે...સાચી વાત છે...!'

સ્પર્ધન ! શમણાં ?

ઉંઘનાં શમણાંઓ અને જગૃતિના શમણાંઓ !

ઉંઘ દરમ્યાન આવતાં શમણાંઓ પર આપણો અધિકાર કે કાણુ રહેતો નથી...પણ જગૃતિનાં સપના માટે તો આપણે જ જવાબદાર છીએ આપણા એના પર અધિકાર પણ છે.

ભાવિનાં સોહામણાં શમણાં જોવાની શું માનવીનો અદ્વિત હોય છે !

ભાવિનાં દુઃખદ સપનાંઓ જોયા કરવામાં પણ શું માનવીની સહજ વૃત્તિ હોય છે.

કેઈ ન કેઈ ભવિષ્યની કલ્પના...! કેઈ કલ્પના જન્ય ભય! અચક્ત ભય ભાસે છે...! કેઈ કલ્પનાથી અચક્ત ખૂશીની અનુભૂતિ થાય છે! જ્યારે અનુકૂળ પરિસ્થિતિ આવે છે ત્યારે સ્વર્ગની કલ્પનાઓ અને સ્વર્ગના સપનાઓની સપ્તરંગી ચૂનર ફેલાતી દેખે છે, જ્યારે પ્રતિકૂળતાની પળે આવે છે ત્યારે જીવંત નરક બની જાય છે! નરકનાં શમણાં રચાવા માંડે છે! આંખ સામે નરક ભૂંડું થઈ જાય છે!

સ્વપ્નનું સ્વર્ગ જ્યારે દૂર દૂર જાય છે... સ્વર્ગની પૂરખડર ધરતીના અઢત્તે બીહડ જંગલ દેખા દે છે, માણસ ત્યારે નિરાશ...ઉદાસ અને ભગ્નહૃદયી બની જાય છે. આમ છતાં સપનાં જોવાની આદત છૂટતી નથી.!

ક્યારેક કેઈ સ્વપ્ન સાકાર બની જાય છે તો વળી પાછો સપના જોવાની અદત વધુ ને વધુ ઘેરી બને છે. જેનો જ જાણે છે શમણાંઓ! ક્યારેક વળી નિષ્કળતાનાં આંસુ છલકતા બીન ગાયા કરું છું...અને આંખો જાંઘે છે પરંતુ કતી યાત્રાએ જણી થીણી જીવનનો જનારો ઉપાડીને...!

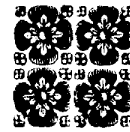
સ્વપ્ન જોવાની ચેપટા ક્યારેય થંભતી નથી...!

જગજ્જમાં સ્વપ્ન જોવાની આદતથી મુક્ત બનવું આ એક બહુ સરળ અને સચો ઉપાય છે. વર્તમાનને સુખી બનાવવા માટે! મનની આદતથી મુક્ત બનવું સહેલું નથીજ...સપના જોવાજ કરે છે આ મન સપનાઓના આકાશમાં નિહારવાનું છેડીને વાસ્તવિકતાની ધરતી પર કદમ મૂકવાનું મનના માટે મુશ્કેલ તો હશેજ પણ પરિણામે સુખપ્રદ અને આનંદદાયક બની રહે છે.

જે જગત્તિમાં સપનાને સાકાર કરવું છે તો દેહ મનોબળ જોઈશે સંઘર્ષ માટે પળેપળની તૈયારી જોઈશે નિષ્કળતામાં નિરાશ નહીં. સફળતા ન મળે ત્યાં સુધી પ્રયાસ પૂરજોશમાં જરી રાખવાની ખૂબારી જોઈશે.

એ રસ્તા છે :

કાંતો સ્વપ્ન જુઓ જ નહીં અને કાં પછી સ્વપ્નને સાકાર બનાવવા માટે જ જનથી કોશીશ કરો... સંઘર્ષથી હારો નહીં...

[પાના ૧૪ નું ચાલુ]

રાજા અને પ્રધાનો ત્યાં બેસી ગયા. ભક્તિ સંગીતમાં ઝીંકવા લાગ્યા.

કાર્યક્રમ પૂરો થયો. રાજકુમાર જનકે ઊભા થઈને પિતાના ચરણોમાં પ્રણામ કર્યા રાજાએ જનકના માથે હેતભર્યા હાથ મૂક્યો અને પૂછ્યું : ‘બેટા, મેં તને મહેલ ભરી દેવાનું કહ્યું હતું ને? મહેલ તો ખાલી છે!’

‘પિતાજી, મેં મહેલને પ્રકાશથી ભરી દીધો છે! મેં મહેલને સુવાસથી ભરી દીધો છે! મેં મહેલને સંગીતથી ભરી દીધો છે! આપ મહેલના

એકે એક ખંડને જોઈ લો....’

રાજાની આંખો હર્ષનાં આંસુથી ભરાઈ ગઈ. તેમણે પુત્રને છાતીએ લગાડીને કહ્યું;

‘હે વત્સ! તું જ મારી રાજગાદીનો વારસદાર છે. તું પ્રજાજીવનને જ્ઞાનના પ્રકાશથી ભરી શકશે તું પ્રજાજનોના મનને શ્રદ્ધાની સુવાસથી ભરી શકશે. તું પ્રજાજનોના જીવનને સદાચારના સંગીતથી ભરી શકશે....’

રાજાએ પ્રધાનમંડળને કહ્યું;

‘હે વક્ષાદાર પ્રધાનો હું મારી રાજગાદીના વારસદાર તરીકે જનકને જાહેર કરું છું.’

જયઉ સંવાણું સાસણું.

શ્રી જિન દર્શન-પૂજા વિધિ આરાધના વિનંતી રૂપે.

પત્રિકા પવિત્ર જગ્યાએ કે દેરાસરમાં મુકવા વિનંતી છે. અથવા પરસ્પર વાંચવા આપી ફેલાવો કરશોજી, રોજ થોડું થોડું લખાણ દેરાસરના ખેલેક બોડે ઉપર લખવા વિનંતી છે.

(૧) દેરાસર કે પ્રભુજીને દૂરથી દેખતાંજ અંજલી કરી “ નમો જિણાણું ” બોલવું. ત્યાર બાદ પહેલી “ નિસિહિ ” મૂળ-દરવાજે પ્રવેશતાં કહી ઘર-સંસારની વાત-વિચારણા છોડવી. માત્ર દેરાસરમાં કાળે-સકાઈ વિગેરે જરૂરીયાત ધ્યાનમાં લઈ કરવાં કરાવવાં.

(૨) બીજી “ નિસિહિ ” ગભારામાં પેસતાં કહી ભગવાનની અંગપૂજા આદિમાં મનને જોડવું.

(૩) ત્રીજી “ નિસિહિ ” ચૈલ્યવંદનની શરૂઆતમાં કહી બોલાતાં સૂત્રોના શબ્દો અર્થ અને ભગવાનના ગુણોમાં (મૂર્તિમાં) મન પરોવવું.

(૪) પ્રભુજીનાં સ્તુતિ-સ્તવન વિ. મધુર અને ગંભીર સ્વરે બીજીને વિષ્ન ન થાય તેમ બોલવા.

(૫) શારીરિક ને માનસિક ચોખ્ખાઈ રાખવી અને વિવેકહીન વસ્તો પહેરવાં નહિ.

(૬) અષ્ટ પ્રકારી પૂજાનો ક્રમ : અભિષેક, કેશર (ચંદન) પૂજા, ધૂપ-ધૂપ, દીપક પૂજા, અક્ષત (ચોખા) પૂજા, નૈવેદ્ય, ફળપૂજા.

(૭) શક્ય હોય ત્યાં મુખી પૂજાની સામગ્રી : કેસર, દુધ, ફૂલ, વાસસ્ત્રેષ, ચોખા, બદામ, ફળ વગેરે ઘેરથી લઈ જવા અને સામગ્રી ઊંચી અને ચોખ્ખી વાપરવી.

(૮) નહવણવાળા હાથે પૂજા કરાય નહીં. નહવણના ડબ્બામાંથી વાટકી લઈ ચોખ્ખા પાણીથી તે ઘોઘને પછી તેમાં કેસર લેવું.

(૯) નહવણ ભોંય પર ઢાળાય નહિ તે રીતે શરીરે લગાડાય નહવણ ખૂબ પવિત્ર અને પૂજ્ય છે, તેથી કેઘનો પગ તેના ઉપર આવવો જોઈએ નહિ.

(૧૦) જિનબિંબને વાળાકુંચી સજ્જતને ઝડપી હાથે કરવી નહીં. પ્રથમ સ્ત્રીનાડુગડાને ઉપયોગ કરી જરૂર પડે ત્યાંજ પોત્યા હાથે વાળાકુંચીનો ઉપયોગ કરવો. જે રીતે એકાસણામાં દાંતમાં ભરાયેલ વસ્તુ કાઢવા આપણે સળીનો ઉપયોગ કરીએ છીએ. તે રીતે સારી રીતે પોતું કર્યા બાદ પ્રભુજી ઉપર રહેલ કેસર વગેરે દૂર કરવા વાળા કુંચીનો ઉપયોગ કરવો.

(૧૧) વર્તમાનના શુદ્ધ અત્તર વગેરે ફુલેલ છે માટે પ્રભુજીને અત્તર વગેરે લગાવવું નહીં. ધૂપ દીપક બહુ નજીક રાખવા નહીં. ગભારા બહાર ધૂપ દીપક પૂજા કરવી.

(૧૨) આંગીની તથા ઘીની બોલીની રકમ તેજ દિવસે અથવા સંધે ઠરાવેલી મુદત પ્રમાણે ભરપાઈ કરવી જોઈએ. દેરાસરની ઉધારી દોષમાં નાંખે છે.

(૧૩) દેરાસરમાં રાખેલ સાધારણના કેસર, દૂધ, ધૂપ જરૂર પુરતાં વાપરવાં. ધૂપદાનીમાં સળગતી અગરબત્તી હોય તો વધુ પડતી નવી અગરબત્તી સળગાવવી નહીં.

(૧૪) છોકરાઓ તથા પુરુષોએ પૂજા કરતાં ફક્ત ઘોતી અને ખેશ પહેરવા જોઈએ, મુખે ખેસ એક બાજુથી આઠ પડ કરી બાંધવા જોઈએ. પૂજા કરતાં કેશરના છાંટા ભગવાંત અને બાબુ ઉપર ન પડે તેની કાળજી રાખવી જોઈએ, પૂજામાં તાબાં ફૂલ વાપરવા જોઈએ. ફૂલ સ્વચ્છને પવિત્ર જોઈએ, ફૂલ ધોવાથી સુક્ષ્મ જીવાણુની હીંસા થાય છે.

(૧૫) કેશર નખને લાગવું ન જોઈએ, કેસરની આંગળી તેવી રીતે બોળો કે નખને કેસર લાગે નહિ, કેસરપૂજા ધીરજથી કરવી,

(૧૬) ભગવાનના પગલાની પૂજા છેલ્લી કરવી. ત્યારબાદ ભગવાંતની પૂજા કરાય નહિ. યજ્ઞ દેવી-લાંછનને છેલ્લે કપાળે તિલક કરવું જોઈએ,

(૧૭) પ્રભુજીને મુખ બાંધીને અડકવું જોઈએ કે પગે પડવું જોઈએ. ભગવાનના બોળામાં માથું મુકાય નહિ. અને હાથ સિવાયનું આપણું શરીર પ્રભુને અડકવું કે ઘસાવું ના જોઈએ તથા કપડા પાણુ અડવાં ના જોઈએ.

(૧૮) દર્શન કરનાર પ્રભુજીનું મુખ જોઈ શકે તે માટે અને વિધિ પળાય તે મુજબ પુરુષોએ ભગવાનની જમણી બાજુથી અને સ્ત્રીઓએ ભગવાનની ડાબી બાજુથી પૂજા દર્શન કરવા.

(૧૯) વાસક્ષેપ પૂજા અંગુઠો અને અનામિક આંગળી (જેનાંથી પૂજા કરીએ છીએ તે આંગળી) ભેગી કરી કરવી જોઈએ.

(૨૦) સરલત માટે અક્ષત-ફૂલ નૈવેદ્ય પૂજા (સાથીયો) ભંડાર ઉપર....કરવો. અને સાથીયો કરનારને ભંડાર પાસે જગ્યા આપવી- છતાંય પાટલા બાજેથી ઉપર કરેલ સાથીયો ચૈત્યવંદન પુરું થતાં બાબુ ઉપર મુકવા જેથી પાટલા ઠેબે ન ચઢે.

(૨૧) ગભારામાં ઇલેક્ટ્રીક લાઈટ લોખંડના હુક સળીયા-દરવાજાનું લોખંડનું ફીટીંગ-લોખંડની ડબ્બીઓ વિ. રખાયજ નહિ. શક્ય હોય તો દેરાસરમાંથી પણુ દૂર કરવું. પ્લાસ્ટીક દેરાસરમાં વાપરવું નહિ.

(૨૨) મ્યુનિસિપલ નળનું પાણી પ્રક્ષાલમાં લેવાય નહિ ટાંકું કે બોરીંગનું પાણી પૂજામાં વાપરવું જોઈએ.

(૨૩) દેરાસરના દરેક કામો કેસર ઘસવું-અંગતુછણા કરવા દેરાસર સાફ કરવું (કાબો લેવો) વિ. બધાં કામો શ્રાવકે જાતે કરવા જોઈએ. ત્રણ જગતના નાથ દેવાધિદેવનાં બધાંય કામો જાતેજ ભક્તિ-પૂર્વક પ્રેમ પૂર્વક અહમ્ વગર કરવા જોઈએ.

(૨૪) દેરાસરમાં ગરીબ ધનવાન સૌને સરખા ગણવા. સાધર્મિક તરીકે સર્વનું સન્માન કરવું અને વિવેક ઔચિત્ય સાચવવું.

(૨૫) પ્રભુને હાથમાં લેતાં કે પધરાવતાં બે હાથે બહુમાન પૂર્વક પડડવા જોઈએ.

(૨૬) એક હાથમાં પ્રભુજીને બીજા હાથમાં સિદ્ધચક્ર ભગવાન તે બેઉ સાથે લેવા ના જોઈએ.

(૨૭) ખમાસમજ સૂત્રનો 'મત્યેષુ વંદામિ' શબ્દ બોલતાં બે હાથે બે હાથ અને મસ્તક

(લલાટ) પાંચે અંગોને જમીન સાથે અગ્રકાડવું. દેરાસરમાંથી નીકળતા કે દેરાસરમાં પ્રભુજીને પૂંઠ ના પડે તે ખાસ જોવું.

(૨૮) નેવેઘ તેવી રીતે પેક રાખો કે જેથી કીડી વિ. ઉપદ્રવ ના થાય.

(૨૯) દેરાસરની ચોકડી અલગ જોઈએ; જ્યાં અંગલુછણા ધોવાય અને દેરાસરના વાસણો મંત્રાય ત્યાં સાંસારિક ઉપયોગ મહા આશાતનાનું કામ કરે છે.

(૩૦) કુલની માળા કાચા સૂતરથી પોત્તી ગાંઠથી બાંધવી જોઈએ, સોયથી કુલ વિધાય નહિ તે એક ઈન્દ્રીયજીવ છે.

(૩૧) ભગવાન કરુણામય છે. મંગલમય છે. સર્વ શુભમય છે. તેઓજ એકમાત્ર શરણુભૂત છે. પરમ કલ્યાણમય પરમાત્માનું જ આપને શરણ હો. એમ ભાવ્યા કરવું.

(૩૨) દર્શન પૂજનાદિનું ક્ષણ : ઘેરથી નીકળી મૌનપણે દેરાસરે જનાર, રસ્તામાં કોઈ સાંસારિક વાત વિચાર ન કરનાર, પ્રભુદર્શનના શુભભાવવાળો, નિર્મળપવિત્ર કરુણામય મનવાળો આત્મા નીચે જણાવેલ ક્ષણ જરૂર પામી શકે છે. અહીં તો મધ્યમ ક્ષણ કહ્યું છે. ઉત્કૃષ્ટ ભાવ આવી બંધ તો ઉત્કૃષ્ટ ક્ષણ કેવળ જ્ઞાન તથા મોક્ષ મળી શકે છે.

દેરાસરે જવાની ઈચ્છા થાય ત્યાં ૧ ઉપવાસનું ક્ષણ મળે છે.

દેરાસર જવા ઉડે ત્યાં ૨ ઉપવાસનું ક્ષણ મળે છે.

દેરાસર જવા માંડે ત્યાં ૩ ઉપવાસનું ક્ષણ મળે છે.

દેરાસર તરફ ડગલું ભરે ત્યાં ૪ ઉપવાસનું ક્ષણ મળે છે.

દેરાસરના રસ્તે ચાલતા ૫ ઉપવાસનું ક્ષણ મળે છે.

દેરાસરના પગથિયાં ચડતાં ૧૫ ઉપવાસનું ક્ષણ મળે છે.

દેરાસરમાં જિન મૂર્તિના દર્શન કરતાં ૩૦ ઉપવાસનું ક્ષણ મળે છે.

તેવી રીતે પ્રદક્ષિણા હેતાં ને પૂજન કરતા અનેકગણું ક્ષણ મળે છે.

(૩૩) દેરાસરમાં પાંચ અભિગમ સાચવવા. અભિગમ એટલે વિનય, તે આ પ્રમાણે છે.

(૧) આપણા ઉપયોગની છૂટ-છત્રી થેલી જેવી અને પાન-સોપારી દવા મસાલો વિ. જેવી ચીજો સાથે ન લઈ જવી. (૨) કેસર-ફળ-ફૂલ-દૂધ જેવી પ્રભુને સમર્પણ કરવાની ચીજો લઈ જવી. (૩) ખેસ-ધારણ કરવો, (૪) પ્રભુજી દેખાતાં માથે અંજલી કરી “નમો જિણાણું” કહેવું. ૫) ચિત્તની સ્થિરતા રાખવી.

(૩૪) પ્રભુ દર્શન-પૂજન શાંતિ ચિત્તે સ્વસ્થ મનથી, અહમ્ વગર, એકાગ્રતાથી, પૂજ્ય ભાવે કરવી સુયોગ્ય છે અને તેથી ચિત્તમાં પ્રસન્નતા પ્રસરી રહે છે. પ્રસન્નતાથી પ્રભુ પૂજન આખંડિત બને છે, એમ આનંદધનજી કહે છે.

(૩૫) મહાન ઈન્દ્ર મહારાજ ચૈત્યભૂમિ (દેરાસર)ને શુદ્ધ કરી જીવનને ધન્ય બનાવે છે, દેરાસરની સફાઈ વગેરે બધા નાનાં મોટા કામો જાતે કરવાથી ઉત્તમ પુણ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. અશુભ કર્મોનો નાશ થાય છે. પૂજારી પાસે અંગત કામ કરાવવું નહિ. કેસર અંદન ઘસવાનું અંગલુછણું કરવાનું, કાળે કાઢવાનું વિ. કામો જાતે કરવા જોઈએ. ઈન્દ્ર જેવા ઈન્દ્ર પણ પ્રભુજીની ભક્તિ કરવા

પશુનું રૂપ ધારણ કરેલ છે. તો આપણી શી વિસાત છે ?

(૩૬) તમે ઘેરે વાપરતા હોય તેનાથી સવાઈ ઉત્તમ સામગ્રી પૂજામાં વાપરશો. ભેળસેળવાળા તથા હલકાં કેસર, ચંદન, વરણ, ઘી બાદકું, કટોરી, ઉન, મગમલ વાપરવાં જ નહિ. ઉત્તમ દ્રવ્યોથી કઢાવ્ય પૂજા થે ડી થાય તો પણ સાચા દિલની કરેલી અનુમોદનાનું પુણ્ય અધિક છે.

(૩૭) પૂજાત્રિક : (૧) અંગ પૂજા : વિધનોનો દ્વર કરનારી છે.

(૨) અગ્રપૂજા : આત્માનો અભ્યુદય સાધી આપનારી છે.

(૩) ભાવપૂજા : મોક્ષ દ્વળ આપનારી છે.

અંગપૂજા ગભારામાં પૂજાના કપડાં પહેરી કરવી. પ્રભુજીને વાસક્ષેપ પૂજા-પ્રક્ષાલ, કેસર બરાસ કુલ પૂજાને અંગ પૂજા કહેવાય. ચંદનપુત્ર કરતાં કેસરની વાટકીને ડાળી હથેલીના મધ્ય ભાગમાં રાખવી આંગળીમાં પકડવી નહિ.

ધૂપ-દીપક ચામર પૂજાને અગ્રપૂજા કહેવાય. અગ્રપૂજા ગભારા બહાર કરાય. હવે અંગપૂજા કરવી નહિ.

ભાવપૂજા છેલ્લે ચૈત્યવંદનની ક્રિયાને ભાવપૂજા કહેવાય. ચૈત્યવંદન કર્યા પછી અંગ કે અગ્ર પૂજા થાય નહિ.

અંગપૂજા અગ્રપૂજા કર્યા પછી છેલ્લે ભાવપૂજા થાય, શસોકતકમ છે. તે સાચવવો.

વિધિથી નિરપેક્ષ રહી ગમે તેવી કિંમતી પૂજા કરવામાંય ધર્મ નથી થતો, માટે વિધિને સાપેક્ષ રહી વિધિ જાણવાનો પ્રયત્ન કરી અવિધિ ટાળતા રહો !

(૩૮) અંગ પૂજા કરતાં પૂજાના દ્વડા સ્તુતિ વિ. મનમાં બોલવાં જોઈએ. પૂજાની ભાવના હૃદયમાં ભાવવી.

(૩૯) પહેલાં કોઈએ સુંદર આંગી કરી હોય કે પહેલાં આંગી કરનાર શ્રાવકનું મન દુઃખ થાય તેમ હોય દુઃખનું કારણ ન હોય ત્યારે પણ જો પૂર્વની આંગીથી અધિક કરવાની શક્તિ ભાવના ન હોય તો પણ પૂર્વ કરેલ આંગી રહેવા દેવી. તેમાં ફેરફાર ન કરવો જોઈએ.

(૪૦) હાથ લુછવાના લુગડાંથી પૂજાની વાટકી, થાળી લુછવી નહિ, કેસર ચંદન ઘસવા નિર્મળ જળ લેવું કુંડીના પાણીને લેવા હાથથી ઉપયોગના કરતાં પવાલુનો ઉપયોગ કરવો કે ચકલીવાળી બંધનળીનો ઉપયોગ વધુ સારો છે. પ્રક્ષાલ માટે કળશનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

પ્રક્ષાલમાં મ્યુનિસીપલ ચકલી કે ટાંકીનું પાણી વપરાય નહિ કુવા-નદી બેરીગ કે ટાંકીનું સીધું કુદરતી પાણી સ્વચ્છ વાપરવું. આજના મોટે ભાગે ઓવર હેડ કે અન્ડરઆઉન્ડ ટાંકીનું પાણી કે ચકલી (પાઈપ) દ્વારા આવતું પાણી કેમીકલ્સ મીક્ષ હોય છે.

(૪૧) અંધારામાં કે વહેલી પેરોઢે દેરાસરમાં પૂજા થાય નહિ કે પાણી ગળાય નહિ કે કાળે કઢાય નહિ.

(૪૧) A “જયજીએ ધર્મો” જીવ હિંસાથી બચવાનો પ્રયત્ન તે જયજી અથવા યતના કહેવાય. જયજી સિવાય ધર્મ ન હોય, પ્રભુ ભક્તિમાં પણ એ જયજી પાળવાની છે.

(૪૨) પ્રભુજીને વાહનમાં લઈ જવાય નહિ નહિતર અઠાર અભિષેક કરવાં જોઈએ.

ભક્તિ પૂર્વક-બહુમાન પૂર્વક પ્રભુજીને વિધિપૂર્વક રથમાં લઈ જવા.

(૪૩) વ્યવહાર અને ભક્તિ : પૂજા-પૂજનમાં લૌકિક વ્યવહાર મુજબ ચાલુ પૂજાએ પૈસા-દારને સગા સંબંધીને આગળ બેસાડવાં ફાટા પડાવવા વિ કાર્યો મહાન દોષ રૂપ અને ભક્તિમાં ધ્યાન ભંગનું કારણ છે.

(૪૪) દેરાસરમાં કે ઉપાશ્રયમાં ગરીબ તથા ગર સા દેવાધિદેવ પાસે સેવક સ્વરૂપે છે ત્યાં આવકાર કે અવહેલના કોઈની ના થાય આ ચિત્ત જરૂર જળવાય.

(૪૫) વસ્ત્ર પરિધાન કેવું કરવું ? પૂજામાં પુરુષોએ ધોતિયું ખેસ અને ત્યાં સુધી સુતરાઉ જે રોજ પાણીમાં બોળાય તો સાડું તે વાપરવાં-લેંઘા, ચઢી, રેશમી ઝખખા કદાપિ નજ પહેરાય.

સ્ત્રીઓએ દેરાસર કે ઉપાશ્રયમાં માથું ઉઘાડું કદાપી રાખવું જોઈએ નહિ. તેથી વીતરાગનાં દર્શને આવેલાને રાગનું નિમિત્ત આપવા જેવું થાય તથા મર્યાદા ભંગ કરવાનું પાપ છે માટે મર્યાદા સાચવીને પૂજા કરવી. મર્યાદિત વસ્ત્રોમાં પ્રભુ પ્રત્યે પૂજ્યભાવ અને વિનયભાવ પ્રગટે છે.

(૪૬) પર્યવશાની તપસ્યા પછી જે રાત્રી જાગરણ વિ. થાય છે. તેમાં મહદ્ અંશે તેનું મૂળ સ્વરૂપ-હાર્દ-ખોઈ નાખ્યું છે.

(૪૭) આજે પૂજા ભાવના રાત્રીજગામાં ફાટા લેવાય છે. પછી યુવક યુવતીઓ ઢાંડીયારાસ લે છે. મોડી રાત સુધી ભારે વોલ્ટવાળા વીજળીના બલ્બો વપરાય છે. જેથી હિંસા વધે છે, માઈક વપરાય છે, સ્ત્રીઓ ગાય છે. નૃત્ય કરે છે, જે પુરુષો જુએ છે. નાસ્તા પાણી થાય છે. જલસા થાય છે. આથી મોડું ને રાગ વધે છે. આ બધું બંધ થવું જોઈએ. નહિતર સદગતિ ને બહલે દુર્ગતિ થશે.

(૪૮) જૈન બેઠો થાય તેનું જૈનત્વ-ચાલે-દોડે મજબુત થાય તેવાં કાર્યો કરો.

જૈન મજબુત તો ધર્મ પણ મજબુત.

SEE FOR CONCRET & FRUITFUL RESULT

(૪૯) પૂજારી : પૂજારી સવારે ૫-૩૦ થી ૧૨-૩૦ કલાક સુધી ફરજ ઉપર હોય. તેથી સ્વભાવિક રૂઢા-ખીડી પીવે મસાલો ખાય, લઘુશંકાએ જાય. તેથી આશાતનાથી બચવા પૂજારીને ફરજિયાત ૧૧ કલાકની રીસેસ આપવી. રીસેસ દરમિયાન ખાણી-પીણી પતાવી ફરી પુજારી નાહી સ્વચ્છ થઈ દેરાસરનું કામ કરે તે ધ્યાન રાખો.

પૂજારીએ પુજાનાં કપડાં દેરાસરમાં પહેરવાં જોઈએ.

(૫૦) વહીવટદારોને કાયદા :- આ યુગના ટ્રસ્ટીઓને વહીવટદારોને શાસનનું આવશ્યક જ્ઞાન જોઈએ તેમ ટ્રસ્ટ એક્ટ ઇન્કમટેક્સ વિ. નું જ્ઞાન જોઈએ તે જ્ઞાન નહિ હોય તો સંસ્થાને અને વહીવટદારોને નુકસાન ઘડની સજાની જોગવાઈ છે.

(૫૧) પૂજાના કપડાં પહેરી સામાયિક કે અન્ય પ્રવૃત્તિ ના કરવી જોઈએ.

(૫૨) પૂજા દર્શન વંદન વખતે યાત્રામાં કે તીર્થ સ્થાનમાં નિયાણું ન થાય એટલે કે સાંસારિક લાભની અપેક્ષાએ માગણી કદાપિ ના થાય.

(૫૩) પાંચ કલ્યાણક :- પ્રભુ પુજામાં જિજ્ઞસુ દેવતા જીવનનાં પાંચેય કલ્યાણકો આવરી

લેવામાં અચ્ચા છે. તેથી પુજા કરતી વખતે પાંચેય કલ્યાણકોની ઉજવણી થાય છે :

ચ્યવન કલ્યાણક :- પ્રભુ ઉપરથી વાંચી કૂલો વગેરે નિર્માલ્ય ઉંતારવું મોરખી છીથી હળવા હાથે પ્રમાર્જવું તે ચ્યવન કલ્યાણકનું સૂચક છે.

જન્મ કલ્યાણક :- દૂધ દહીં, સાકર, ચંદન, યુક્ત જળપંચામૃતથી અભિષેક કરવો. ચંદન પૂંપ પૂજા કરવી તે જન્મ કલ્યાણકનું સૂચક છે.

જળ પૂજા વખતે ચિંતવવું કે મારો કર્મ રૂપી મેલ પ્રભુને કરેલ જળ પૂજા વડે દૂર થાયો ચંદન પૂજા વખતે ભાવના ભાવવી કે ભાવના ચંદન સમાન મોક્ષ સુખની શીતળ છાયા પ્રભુ પૂજાથી મારા આત્માને પ્રાપ્ત થાયો.

પૂંપ પૂજા વખતે ચિંતવવું કે પુંપ જેવા વનસ્પતિ કાયના જીવને પણ પુણ્યોદયે પ્રભુના મસ્તકે ચઢાવાનું સદ્ભાગ્ય મલ્યું તો મારા આત્માને પણ મોક્ષ સુખ મળવાનું સદ્ભાગ્ય પ્રાપ્ત થાયો.

જળ પૂજા, ચંદન કેસર પૂજા, પુંપ પૂજા અંગ-પૂજા કહેવાય. જે પ્રભુજીના અંગ-શરીર ઉપર ગભારામાં થાય.

દીક્ષા કલ્યાણક :- દીક્ષા કલ્યાણકની ઉજવણી રૂપે ધૂપ પૂજા કરવાની છે. ત્યારે ચિંતવવાનું કે ધૂપ ઉર્ધ્વગામી છે તેમ મારો આત્મા ઉર્ધ્વગામી બને ને સિદ્ધસિદ્ધા ઉપર પહોંચે તેમજ ધૂપ જાતે ભસ્મ થઈ તેની સુવાસ યોગમ પ્રસરાવે છે તેમ ધૂપ પૂજાથી મારા આત્માના કર્મના મેલ ભસ્મીભૂત થઈ આત્મા કલ્યાણ સાકાર પામે.

ધૂપ પૂજા પાપને બાળે છે.

દીપક પૂજા જ્ઞાનનો પ્રકાર આપે છે.

કેવળજ્ઞાન કલ્યાણક તેની : આરાધના સ્વરૂપે દીપક પૂજા છે. પ્રવિત્ર રૂની દીવેટ બનાવી, કપુર વિગેરેથી સુગંધિ તાળ શુદ્ધ ચોખ્ખા ઘીથી પ્રગટાવી પ્રભુની જમણી બાજુ ઉભા રહી ચિંતવવાનું કે અજ્ઞાનરૂપ અંધકારનો નાશ કરતો કેવળ જ્ઞાનરૂપ દીપક મારા આત્મામાં પ્રગટ થાય. અંધકાર ઉલેચાઈ જાય.

ગર્ભદ્વારમાં શુદ્ધ ઘીનો દીવો જ રખાય વનસ્પતિ ઘી કે ઇલેક્ટ્રીક લાઈટ રખાય નહિ.

ચામર, ગીત, નૃત્ય વગેરે કેવળજ્ઞાનની ઉજવણીના ભાગરૂપ છે. ત્યારે ભાવવું કે હું ભગવાન અનંતાનંત સંસારમાં હું નાચ્યો, હવે સંસાર નાટકથી છૂટવા તારી પાસે નૃત્ય કરું છું. મને સુકિત આપવા.

ભવમંડપમાં હું નાટક નાચીશો. હવે મુજ પાર ઉતાર.

પુરુષોની સભામાં સ્ત્રીઓએ કે બાલિકાઓ ન નૃત્ય કરવું તેમજ સ્ત્રીઓની પુજામાં કે સ્ત્રીઓ ગાતી નાચતી હોય ત્યારે પુરૂષોએ કે બાળકોએ ના જવું શૃંગરરસ પ્રગટે જ.

નિર્વાણ કલ્યાણક :- અક્ષત નૈવેદ્ય તથા રૂળ પૂજા તે નિર્વાણ કલ્યાણકની ઉજવણી રૂપે છે.

અર્થાત નિર્વાણ કહેતા મોક્ષ એ પણ અક્ષતની જેમ અખંડ શાશ્વતની જેમ અખંડ શાશ્વત

સ્વરૂપ છે નૈવેદ્ય-આહાર, એનાથી રહિત અણુહારી સ્વરૂપ છે, અને ક્ષણ-અંતિમ પ્રાગ્મ્ય સ્વરૂપ છે, અર્થાત બધી આરાધનું છેલ્લું ઊંચું ક્ષણ છે.

અખંડ, અન્ને ખાતું અણીદાર ઉન્નવળ અક્ષત (ચોખા) નો સ્વસ્તિક નંદાવત્ કરવો. તે ચાર ગતિ-દેવ ગતિ, નારક ગતિ, તિર્યંચ ગતિ, મનુષ્ય ગતિના નિવારણ રૂપે આલેખવો પછી તે ઉપર દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર રૂપી રત્નત્રયીની ત્રણ ઢગલીઓ કરવી (રત્નના અભાવે અક્ષતની ઢગલી કરી રૂપાનાથું મૂકવું.) ઉપર સિદ્ધશીલા રૂપ ચંદ્ર કરવો.

સ્વસ્તિક ઉપર ભૌતિક ખાદ્ય મિષ્ટાન્ન તેના ત્યાગ રૂપે અનાહારી પદની પ્રાપ્તિ માટે ધરવાના છે.

ચંદ્ર પર સિદ્ધશિલાની પ્રાપ્તિ અર્થે એટલે અક્ષય પદની પ્રાપ્તિ મોક્ષ ક્ષણની પ્રાપ્તિ અખંડ બદામ-સોપારી કે સુંદર ઉત્તમ ક્ષણ મૂકવાનાં છે. મોહનો રાગ છોડવા માટે વસ્તુ ઉપરનું મમત્વ ઘટાડવા માટે પણ નૈવેદ્ય ક્ષણ પૂજા જરૂરી છે.

પ્રથમ સાધિયાની ઢગલી કરવી પછી દર્શન-જ્ઞાન ચારિત્રની ઢગલી કરી છેલ્લે ઉપર સિદ્ધ-શિલાની ઢગલી કરવી.

સાધિયામાં ૧ છું ખાતું નારક ગતિનું પ્રતિક છે.

,, ૨ છું ,, તિર્યંચ ,, ,, ,,

,, ૩ છું ,, મનુષ્ય ,, ,, ,,

,, ૪ છું ,, દેવ ,, ,, ,,

સાધિયો ચાર ગતિના સ્વરૂપે છે. હે ભગવાન ! આ ચાર ગતિનાં અનંતાનંત સંસાર ભ્રમણ મેં કર્યું છે તો હવે છૂટકારો કર સાધિયા ઉપર ઉત્તમ ધરનું બનાવેલું કાળ મર્યાદા મુજબનું (ખપે તેવું નિર્દોષ નૈવેદ્ય મુકવું. અને અણુહારી પદની માંગણી કરવી.)

દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રની ઢગલી ઉપર નાથું મુકવું.

સિદ્ધશીલા ઉપર — આવી આડી લીટી કરવી કારણ ઉભી લીટી સિદ્ધશીલાનું પ્રતિક છે. સિદ્ધો ત્યાં વસે છે. મોક્ષ ક્ષણ માંગવા આપણે ઉત્તમોત્તમ ક્ષણ મુકવું. જોઈએ. આથી સમર્પણ ભાવ અને આત્મ જાગૃતી આવે છે.

અંગે પૂજા પછી અગ્રપૂજા અને ત્યારબાદ ભાવ પૂજા આવે. અંગે પૂજા પુર્ણ કરી ત્રીજી નિસીડી કહી ચૈત્યવદન કરવા બેસવું તે ભાવપૂજા.

સાધિયાની ક્રિયા અને ચૈત્યવદન સાથે ન થાય. ભેગી ક્રિયા ડહોળાઈ જાય છે. ક્રિયાનું હાઈ જળવાઈ નહિ.

ચૈત્યવદન કરતાં વર્ણ, અર્થ અને પ્રતિમા એ ત્રણનું આલંબન હોય.

વર્ણાલંબન-બોલતા સૂત્રોના શબ્દોમાં ઉપયોગ. તે ઉપયોગ વચન ઉપર કાબુ રાખે છે.

અર્થનું આલંબન-બોલતાં સૂત્રોના અર્થોમાં ઉપયોગ, તે ઉપયોગ તેમાં મનને નિયંત્રણમાં રાખે છે.

પ્રતીમાજીનું આલંબન-સામે રહેલ પ્રતિમામાં ઉપયોગ તે ઉપભોગ કાયાને કાળુમાં રાખે છે.

પૂજા ચૈત્યવંદન કરનારે તે વખતે વીતરાગની અવસ્થાત્રિકપિંડસ્થ અવસ્થા, પદસ્થ અવસ્થાને રૂપાતીતી અવસ્થા ભાવવી.

તે રીતે ચૈત્યવંદન કરતાં ભગવાન જે દિશામાં હોય તે દિશા સિવાયની બાકીની ત્રણ દિશા તરફ જોવાનો ત્યાગ કરવો. અર્થાત આડું અવળું ન જોવું. માનસીક શુભ ધ્યાન ધ્યાવણું. ભાવોલ્લાસ વધારવો.

ચૈત્યવંદન શરૂ કરતાં પૂર્વે જયણા માટે ભૂમી ત્રણ વાર ખેસના છેડાથી પ્રમાજીવી જોઈએ અને ઇરિયાવહિયા કહી એક લોગસ્સનો કાઉસ્સગ કરી પછી પ્રગટ લોગસ્સ કહી ચૈત્યવંદન શરૂ કરવું. અથવા ઇરિયાવહિયા આદિ કર્યા સિવાય પણ ચૈત્યવંદન કરે છે.

ચૈત્યવંદન શરૂ કરતાં આપણું નેત્રો પ્રભુજીની વીરાગતા નીતરતી અને સમતા કરુણા રસ ઝરતી પ્રતિમા પર સ્થિર કરી દેવાં.

સ્લોકો-સૂત્રો જોલતી વખતે સ્પષ્ટ, શુદ્ધ, ઉચ્ચાર, સ્વર તથા અંગનો, આદિ ભેટ સમજાય તે રીતે સંપદાઓનો ખ્યાલ આવે તેમ અને યોગ્ય ધ્વની પૂર્વક જોલવાં. સૂત્રો જોલતી વખતે તેના અર્થનો ખ્યાલ કરવો.

ત્રણ મુદ્રાઓ :- ચૈત્યવંદનાદિ વખતે શરીરના હાથ, પગ, વગેરે અવયવોને અમુક ચેક્કસ આંકારમાં-સ્થિતિમાં રાખવાં તે મુદ્રાના ત્રણ પ્રકારો છે. A યોગયુદ્રા B મુક્તા શક્તિ મુદ્રા C જિન મુદ્રા

યોગ મુદ્રા :- જે હાથની આંગળીઓના ટેરવા પરસ્પર એક બીજાના આંતરામાં ભરાવી કમળના ડોડાના આકારે જે હાથ રાખી, હાથની કોણી પેટ પર રાખી હથેલી સંહજ પહોળી રાખી હાથ જોડવા તે યોગ મુદ્રા યોગ એટલે જે હાથનો સંયોગ આ મુદ્રા વિધનને દૂર કરે છે.

નમુત્યુણું, આદી પાંચ દંડક સૂત્ર, આ યોગ મુદ્રામાં રહી જોલવા જોઈએ.

મુક્તાશક્તિ મુદ્રા શુ મુક્તા એટલે મોતી અને શુકિત એટલે છીપ. મોતીની છીપના આકાર જેવી મુદ્રા.

જિન મુદ્રા :- શ્રી તીર્થંકર પરમાત્મા જે મુદ્રાથી કાઉસ્સગમાં રહે છે ઉભા રહે છે તે જિન મુદ્રા એમાં જે પગના અંગુઠા વચ્ચે ૪ આંગળીનું આંતરું રહે અને પાછળના જે એડી વચ્ચે ૪ આંગળીથી કાંઈક ઓછું. આંતર રહે જિન મુદ્રામાં કાઉસ્સગ કરવાનો અને ઉભા રહી સૂત્ર જોલતાં બન્ને પગની મુદ્રા આ રીતે રાખવી.

આમાં હાથ જોડાય, હથેલી ધોલી રહે. ટેરવા સામ સામા આવે અને કપાળ આગળ ઉંચા રહે “જવંતિ ચેઈઆઈ” જવંત કે વિસાહૂ અને “જયવીયરાય” સૂત્રો આ મુદ્રામાં રહી જોલવાં.

સામાન્ય - આજકાલ કંડોત્રીઓમાં આમંત્રણ પત્રિકાઓમાં-કેલેન્ડરો વિ.માં ભગવાનના નામ-ફોટાઓ વિ. છપાય છે તે યોગ્ય નથી આશાતના થાય છે.

આ લખાણમાં જિનારાની વિરૂદ્ધ કાંઈ પણ લખાયું હોય તો તે માટે મિચ્છામિ દુક્કડમ્ પડવું છું.

જૈન સમાચાર

શ્રી શ્રેયર્ષી જૈ. મિત્ર મંડળ રજત જ્યંતી વર્ષનાં ઉપક્રમે સમાજનાં શ્રેણી ૮ થી ઉપરનાં તમામ ધોરણનાં ઉચ્ચ ગુણક મેળવનાર ૩૫૦ ઉપરાંત તેજસ્વી વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોને સન્માનવાનો અને પારિતોષિક એનાયત કરવાનો ભવ્ય સમારંભ વિશાળ હાજરીમાં મુંબઈ નિવાસી શેઠ શ્રી અનાંતરાય હીરાચંદ શાહ (દાઠાવાળા) ના પ્રમુખ સ્થાને અને શેઠશ્રી કાંતિલાલ જોલ. શેઠ (સાવરકુંડલાવાળા) નાં તથા શેઠશ્રી કાંતિલાલ એન. શેઠ (તળાખવાળા) નાં અતિથિ વીશેષ પદે યોગદાન ગયેલ.

સમારંભ પ્રમુખશ્રીનો પરિચય શ્રી મનુભાઈ શેઠ તથા અતિથિ વિશેષોનો પરિચય શ્રી સુર્યકન્ત આર. શાહ (જે. બી. યુપ) તથા શ્રી કાંતિલાલ જી. દોશીએ આપેલ.

સમારંભ પ્રમુખશ્રી અનાંતરાય હીરાચંદ શાહે શ્રેયર્ષીનાં એક વિધવાયની સમીક્ષા બાણી ઉડા આનંદની લાગણી વ્યક્ત કરી શુભેચ્છા પકવેલ.

‘શ્રેયર્ષી’ ની વિવિધ પ્રવૃત્તિઓની રૂપરેખા સંસ્થાનાં માનદમંત્રીશ્રી નવિનભાઈ કામદારે વિસ્તૃત રીતે રજુ કરેલ અને રજત જ્યંતી વર્ષ દરમ્યાન થયેલ કાર્યની ઝાંખી દરાવેલ.

ભાવનગર જૈન સંઘનાં મંત્રી શ્રી જેન્તીલાલ મગનલાલે સંસ્થાના ઉત્તરોત્તર વિકસ બદલ આનંદની લાગણી વ્યક્ત કરેલ. મેયર શ્રી રમણીકભાઈ પંડયાએ સંસ્થાની ઉત્તરોત્તર પ્રગતી સાથે શુભેચ્છા વ્યક્ત કરેલ.

પારિતોષીક પ્રસંગે પ્રતિ વર્ષ ધાર્મિક શિક્ષણ આપતાં શિક્ષક-શિક્ષકોતું પણ બહુમાન કરવામાં આવેછે.

તા. ૧૬-૧૦-૮૨ નાં સમાજનાં ૪૦૦ ઉપરાંત તેજસ્વી ભાઈ-બહેનોને આકર્ષક વિવિધ પ્રદારનાં ઇનામો શ્રી લોકાસંઘની ગ્રાહીમાં આપવામાં આવેલ.

તા. ૧૭-૧૦-૮૨ રવીવારનાં ટાઉનહોલમાં વિશાળ મનવ સમુદાય વચ્ચે શ્રેણી ૮ ઉપરનાં તમામ ધોરણનાં ૩૫૦ ઉપરાંત તેજસ્વી વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોને અકર્ષક ઇનામો અપયા.

સમારંભનું સફળ સંચાલન શ્રી નવીનભાઈ કામદારે સંભાળેલ.

પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે

શ્રી શ્રીપાળ મહારાજનો રાસ પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે જેની મર્યાદિત પતો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી. મૂળ કીંમતે આપવાનો છે. તેની મૂળ કીંમત રૂપિયા વીસ રાખેલ છે; તે તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી.

—: સ્થળ :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ઠે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. ક. : બહાર ગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ સહીત રૂપીઆ ચોવીસ અને વીશ પૈસાનું મનીઓર્ડર કરવા વિનંતી.

(અનુસંધાન ટાઇટલ ૧નું ચાલુ)

એતી તો હું જનું નિહચે, શીર્ષીચર ન જરાઉ જદેરી ।

જળ અપનો પદ આપ સંભારત,

તળ તેરે પર સંગપરેરી ॥ મેરી ॥ (૨)

એટલું તો હું નિશ્ચય જાણું છું કે પીતળ પર સાચું નંગ જડવાનું કાર્ય કેઈ ઝવેરી કરે નહિ. જ્યારે પોતાનું શુદ્ધ પદ પોતે આત્મા સંભારે છે, ત્યારે ખરેખર આત્માથી તારા પ્રસંગમાં પડાય છે.

આત્મસ્વામી સમતાને કહે છે, “જ્યારે હું પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ સંભારું છું ત્યારે દેહ, વાણી, અને મનથી હું ભિન્ન છું—એમ સત્ય ભાસે છે. હે સમતે! હું તારા સંબંધમાં આવ્યો છું તને કદાપિ છોડનાર નથી.”

ઔસર પાઈ અધ્યાત્મશક્તી, પરમાત્મ નિજ યોગ ધરેરી ।

શક્તિ જગાવે નિરુપમ રુપકી, આનન્દધન

ભિલી કેલી કરેરી ॥ મેરી ॥ (૩)

આત્મા પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપ અવગોધીને, અવસર પામી, અધ્યાત્મ શૈલીને જાણ થયો આત્માને તુરત મુક્તિમાર્ગમાં પ્રવેશ કરાવનારી અધ્યાત્મ શૈલી છે. જડને જડપણે ઓળખાવનારી અને આત્માને આત્માપણે ઓળખાવનારી અધ્યાત્મ શૈલી છે. પોતાના શુદ્ધ ગુણોની શક્તિયોને સમતાના યોગે પ્રકટાવવા લાગ્યો અને આનન્દનો સમૂહભૂત એવો શુદ્ધાત્મા સમતાની સાથે એક સ્થિર ઉપયોગમાં રમણતારૂપ કીડા કરવા લાગ્યો. એમ શ્રી આનન્દધનજી મહારાજ સાહેબ આત્મા અને સમતાનું સ્વરૂપ હૃદયના અનુભવથી જણાવે છે.

દ્ર. છાયાબહેન લલેશચંદ

અભિનંદન

કુમારી છાયાબહેન લલેશચંદ દોશી, ૧૯૮૨ માર્ચની S.S.C. પરીક્ષામાં અંગ્રેજી અને સંસ્કૃત વિષયમાં જૈન જ્ઞાતિમાં પ્રથમ આવતાં, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી આપવામાં આવતા બન્ને ઇનામો મેળવે છે. સભા તરફથી અભિનંદન, ભવિષ્યમાં વિશેષ પ્રગતિ સાધે તેવી શુભેચ્છા.

—: અમૂલ્ય પ્રકાશન :—

અનેક વરસોની મહેનત અને સંશોધનપૂર્વક પરમ પૂજ્ય વિદ્વાન

મુનિરાજશ્રી જીવુવિજયજી મહારાજના

વરદ હસ્તે સંપાદિત થયેલ અનોડ અને અમૂલ્ય ગ્રંથ

‘દાદસારં નયચક્રમ્ પ્રથમ અને દ્વિતીય ભાગ’

આ અમૂલ્ય ગ્રંથ જેમાં નયોતું અદ્ભુત વર્ણન છે તે દરેક સાધુ મુનિરાજે તથા સાધ્વીજી મહારાજ માટે અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ છે. દરેક ગૃહસ્થોએ અને સમાજની દરેક લાયખેરી માટે વસાવવા જોઈએ.

આ ગ્રંથ માટે પરમપૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ જણાવે છે કે—

ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ આ પુસ્તકનું પ્રકાશન કર્યું તે એક મોટા ગૌરવની વાત છે, જે વિદ્વાન મુનિ મહારાજે, સાધ્વીજી મહારાજે, તથા શ્રાવકો તેમજ શ્રાવિકાઓને જૈન દર્શનના અભ્યાસ માટે ખૂબ જ ઉપયોગી નીવડશે.

ભારતભરમાં અનેક જૈન સંસ્થાઓ છે. તેઓએ પ્રગટ કરેલા પુસ્તકોમાં આ ‘દાદસારં નયચક્રમ્’ને શ્રેષ્ઠ સ્થાને મૂકી શકાય તેમ છે. તે માટે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને ધન્યવાદ ઘટે છે.

(કિંમત રૂ. ૪૦-૦૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

માહર પડી ચુકેલ છે જિનદત્તકથાનકમ્ (અમારું નવું પ્રકાશન)

પ્રત્યુત્તર જિનદત્તકથાનક સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી એવો કથાગ્રંથ છે.

સ્વ. પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર શ્રુત-શિલ્પારિધિ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની ઇચ્છાનુસાર આ ગ્રંથ પ્રકાશન કરવામાં સફળ થતા ખુબ આનંદ અને સંતોષ અનુભવાય છે.

અમારી વિનંતિને ધ્યાનમાં લઈને પરમ પૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજશ્રી ઓંકારશ્રીજી મહારાજે આ ગ્રંથનું સંપાદન-સંશોધનનું કાર્ય કરી આપવાની કૃપા કરી છે.

આ કથાનકનો ગુજરાતી ભાષામાં પણ સંક્ષિપ્ત સાર આપવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથ દરેક લાયખેરીમાં વસાવવા યોગ્ય છે

કિંમત રૂ. ૮-૦૦

લખો— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ખારગેટ, ભાવનગર.

દરેક લાઈબ્રેરી તથા ઘરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો	કીંમત	ગુજરાતી ગ્રંથો	કીંમત
ત્રીશષ્ઠી શ્લોકાપુરુષ ચરિતમ્		લે.સ્વ. પૂ. આ. શ્રીવિ. કસ્તુરસૂરીશ્વરજી ૨૦-૦૦	
મહાકાવ્યમ્ ૨-પૂર્વ ૩-૪		ધર્મ કૌશલ્ય	૩-૦૦
પુસ્તકાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	નમસ્કાર મહામંત્ર	૩-૦૦
ત્રીશષ્ઠી શ્લોકા પુરુષચરિતમ્		ચાર સાધન	૩-૦૦
મહાકાવ્યમ્ ૫ર્વ ૨-૩-૪		પૂ. આગમ પ્રભાકર પુણ્યવિનયજી	
પ્રતાકારે (મુળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	શ્રદ્ધાંજલી વિશેષાંક : પાકુ બાઈન્ડીંગ	૮-૦૦
દ્વાદશાર નયચક્રમ્ ભાગ ૧લો	૪૦-૦૦	ધર્મબીન્દુ ગ્રંથ	૧૦-૦૦
દ્વાદશાર નયચક્રમ્ ભાગ ૨જો	૪૦-૦૦	સુક્ત રતનાવલી	૦-૫૦
સ્ત્રી નીર્વાણ કેવલી ભુક્તી પ્રકરણ-મૂળ	૧૦-૦૦	સુક્ત સુક્તાવલી	૦-૫૦
જિનહતા આખ્યાન	૮-૦૦	જૈન દર્શન મીમાંસા	૩-૦૦
નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સંન્દેહઃ	૨-૦૦	ધર્મ પરીક્ષા ગ્રંથ	૩-૦૦
શ્રી સાધુ-સાધ્વી યોગ્ય આવશ્યક		શ્રી શત્રુજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર	૧-૦૦
ક્રિયાસૂત્ર પ્રતાકારે	૫-૦૦	આર્હત ધર્મપ્રકાશ	૧-૦૦
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૨-૦૦	આત્માનંદ ચોવીશી	૧-૦૦
શ્રી વીતરાગ મહાદેવ સ્તોત્રમ્	૧-૦૦	તીર્થંકર દર્શન ચોવીશી	૫-૦૦
આદર્શોપાધ્યાય	૫-૦૦	પ્રદ્યુમ્ન ચારિત્ર પૂનર્દિગ્દેશી સંગ્રહ	૩-૦૦
શ્રાવકધર્મ વિધિ પ્રકરણમ્	૫-૦૦	આત્મવલ્લભ પૂજા	૧૦-૦૦
		ચૌદ રાજલોક પૂજા	૧-૦૦
ગુજરાતી ગ્રંથો		આત્મવિશુદ્ધિ	૩-૦૦
શ્રી શ્રીપાળરામનો રાસ	૨૦-૦૦	નવપદજીની પૂજા	૩-૦૦
શ્રી ભણ્યું અને જોયું	૩-૦૦	આચારોપદેશ	૩-૦૦
શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ જો	૮-૦૦	ગુરુભક્તિ ગહુલી સંગ્રહ	૨-૦૦
શ્રી કાવ્યસુધાકર	૮-૦૦	ભક્તિ ભાવના	૧-૦૦
શ્રી કથારત્ન કોષ ભાગ ૧લો	૧૪-૦૦	હું ને મારી બા	૫-૦૦
શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૩-૦૦	જૈન શારદા પૂજનવિધિ	૦-૫૦
શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સાથે			

લખો :- શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારગેઈટ, ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

તંત્રી : શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સલોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વંતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : સ્વ. શેઠ હરિલાલ દેવચંદ આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ ભાવનગર.